

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและความต้องการพัฒนาทักษะ
การสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษ ที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้
Problems of English Instructional Management and Needs on Communication
Skills Development in 21st Century of Students in Maejo University

ได้รับการจัดสรรงบประมาณวิจัย ประจำปี 2557

จำนวน 10,000 บาท

หัวหน้าโครงการ นางสาวกรรณิการ์ กาญจน์ดา

งานวิจัยเสร็จสิ้นสมบูรณ์

31 พฤษภาคม 2558

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษ ที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ สำเร็จลุล่วงได้โดยได้รับทุนอุดหนุนจาก กองแผนงาน มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ประจำปีงบประมาณ 2557

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. วารินทร์ แก้วอุไร ที่กรุณาให้คำแนะนำปรึกษาในงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒน์ สุขมลสันต์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ลลิตา ภู่ทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พหล ศักดิ์กะทัศน์ ที่อนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ขอขอบคุณคณาจารย์ นักศึกษา และเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ วิทยาเขตแพร่ และวิทยาเขตชุมพร ที่อนุเคราะห์ให้การประสานงาน และกรอกแบบสอบถาม ทำยที่สุด ผู้วิจัยขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ วิทยาเขตแพร่ ที่อนุเคราะห์สถานที่ในการดำเนินการวิจัยให้เสร็จสิ้นสมบูรณ์

หากรายงานวิจัยฉบับนี้ มีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้ด้วยความยินดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์แก่งานหน่วยงานและบุคลากร

กรรณิการ์ กาญจันดา

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและความต้องการพัฒนาทักษะ
การสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้
**Problems of English Instructional Management and Needs on Communication
Skills Development in 21st Century of Students in Maejo University**

กรรณิการ์ กาญจน์ดา

Kannika Kanjunda

มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ 17 หมู่ 3 ต.แม่ทราย อ. ร้องกวาง จ. แพร่ 541000

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และความ
ต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้
เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ปี
การศึกษา 3/ 2556 จาก 3 วิทยาเขต คือ วิทยาเขตเชียงใหม่ วิทยาเขตแพร่ และวิทยาเขตชุมพร
จำนวน 359 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของประชากร เครื่องมือที่ใช้ในการ
เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ แบ่ง
ออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความคิดเห็น
เกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตอนที่ 3 ความต้องการ
พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ และ ตอนที่
4 ข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
SPSS for Window เพื่อหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์
ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนด้วยวิธี ANOVA (One Way)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาการพัฒนาทักษะ
ภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านวิธี
สอนและกิจกรรมการสอน ด้านการวัดประเมินผล และด้านผู้เรียน โดยภาพรวมมีปัญหาในระดับ
ปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านผู้เรียนมีปัญหามากที่สุด ($\bar{X} = 3.44$) รองลงมา คือ ด้าน

หลักสูตร ($\bar{X} = 3.17$) ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 2.95$) และ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 2.93$) ตามลำดับ ขณะที่ด้านผู้สอนมีปัญหาที่น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.28$)

2. ความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษ ที่ 21 ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ทักษะ คือ ด้านทักษะการฟัง ด้านทักษะการอ่าน ด้านทักษะการพูด ด้านทักษะการเขียน และด้านทักษะการสื่อสาร เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความต้องการด้านทักษะการฟังมีมากที่สุด ($\bar{X} = 3.48$) รองลงมา คือ ด้านทักษะการสื่อสาร ($\bar{X} = 3.46$) ด้านทักษะการอ่าน ($\bar{X} = 3.44$) ด้านทักษะการพูด ($\bar{X} = 3.40$) และด้านทักษะการเขียน ($\bar{X} = 3.37$) ตามลำดับ

คำสำคัญ: ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในศตวรรษ ที่ 21

Abstract

This research aimed to study problems of English instructional management and needs on communication skills development in 21st century of students in Maejo University. It was a survey research. Proportional stratified random sampling was correlated to formulate a sample of 359 second and third year students, studying in the semester 3/ 2013 academic year from 3 campuses: Chiang Mai, Phrae, and Chumporn. The instrument used for collecting data was a questionnaire –the rating scale 6 levels. It was divided into 4 parts: Part 1 – General information of students; Part 2 – Opinion about problems of English instructional management; Part 3 – Needs on communication skills development in 21st century of students in Maejo University; and Part 4 – Opinion or suggestion which was an open-ended question. The data were analyzed with the Statistical Package for Social Science (SPSS) computer program for Windows to investigate the frequency, percentage, mean, and standard deviation including ANOVA (One way).

The findings were as follows:

1. Problems of English instructional management in Maejo University according to the students' opinion divided into 5 domains which were curriculum domain, instructor domain, teaching method and activities domain, evaluation domain, and learner domain. Problems in general were at a mid-level. In detail, learner domain was the most serious problem ($\bar{X} = 3.44$), followed by curriculum domain ($\bar{X} = 3.17$), teaching method and activities domain ($\bar{X} = 2.95$), and evaluation domain ($\bar{X} = 2.93$) respectively. Conversely, instructor domain was the least serious problem ($\bar{X} = 2.28$).

2. Needs on communication skills development in 21st century of students in Maejo University was at a high level in general. The skills were divided into 5 skills: listening skill, reading skill, speaking skill, writing skill, and communication skill. In detail, the first priority of needs was listening skill ($\bar{X} = 3.48$), followed by communication skill ($\bar{X} = 3.46$), reading skill ($\bar{X} = 3.44$), speaking skill ($\bar{X} = 3.40$), and writing skill ($\bar{X} = 3.37$) respectively.

Keywords: Problems of English instructional management, Needs on communication skills development in 21st century

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ	ข
บทคัดย่อ	ค
สารบัญ	น
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1	
บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
นิยามศัพท์	5
บทที่ 2	
การตรวจเอกสาร	
แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	7
หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	7
การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	8
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	9
ปัญหาการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	11
แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21	12
ลักษณะของทักษะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21	12
การออกแบบการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21	14
การประเมินทักษะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21	15
แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการในการพัฒนาทักษะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21	18
ความหมายและความสำคัญของความต้องการ	18
การวิเคราะห์ความต้องการ	19
ประเภทของความต้องการ	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
งานวิจัยในประเทศ	20
งานวิจัยต่างประเทศ	22

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
เครื่องมือการวิจัย	24
การสร้างเครื่องมือ	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล	27
การวิเคราะห์ข้อมูล	27

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	29
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอน รายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยแม่โจ้	34
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษใน ศตวรรษที่ 21	37
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหา การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หรือความต้องการพัฒนาทักษะ การสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21	46

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย	49
อภิปรายผล	50
ข้อเสนอแนะ	55

บรรณานุกรม

57

ภาคผนวก

61

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามเพศ	29
ตารางที่ 2	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามอายุ	30
ตารางที่ 3	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามวิทยาเขต	30
ตารางที่ 4	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.	31
ตารางที่ 5	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามระยะเวลาที่เรียนภาษาอังกฤษ	31
ตารางที่ 6	แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	32
ตารางที่ 7	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ในแต่ละด้าน	34
ตารางที่ 8	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ รายข้อในแต่ละด้าน	35
ตารางที่ 9	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 รายข้อในแต่ละด้าน	37
ตารางที่ 10	ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตรจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.	39
ตารางที่ 11	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายข้อของระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตรจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.	39
ตารางที่ 12	ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ด้านผู้สอนจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.	40

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 13	ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.	40
ตารางที่ 14	ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการวัดและประเมินผลจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.	41
ตารางที่ 15	การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการวัดและประเมินผลจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.	42
ตารางที่ 16	ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านผู้เรียนจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.	43
ตารางที่ 17	ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการฟังจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.	43
ตารางที่ 18	ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการอ่านจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.	44
ตารางที่ 19	ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการพูดจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.	44
ตารางที่ 20	ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการเขียนจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.	45
ตารางที่ 21	ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการสื่อสารจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.	45

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักที่คนต่างชาติดต่างภาษานิยมใช้เพื่อการสื่อสารระหว่างกันมากที่สุด จนภาษาอังกฤษถูกนิยามว่าเป็นภาษานานาชาติ (International language) หรือภาษาสากล (Global language) ประเทศต่างๆ กว่า 50 ประเทศทั่วโลกได้ประกาศให้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ ภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นภาษาสำหรับติดต่อเฉพาะกับชาติที่เป็นเจ้าของภาษา แต่เป็นภาษาที่นำมาใช้สื่อสารกับคนทั่วโลก นอกจากนี้ ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาหลักที่ใช้สำหรับการสื่อสารในองค์กรระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ สหภาพยุโรป และธนาคารโลก ประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

โลกในศตวรรษที่ 21 ต้องการทักษะของการสื่อสารที่ลึกซึ้งกว่าโลกสมัยก่อนอย่างเทียบกันไม่ได้เลย เป็นผลจากเทคโนโลยีดิจิทัลและเทคโนโลยีการสื่อสาร ด้วยความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทำให้ทักษะการเรียนรู้ค่อนข้างแตกต่างจากศตวรรษที่ 20 ที่เน้นแค่ทักษะการนำเสนอขั้นพื้นฐาน ไม่ได้เน้นความสามารถให้ผู้เรียนเข้าไปมีปฏิสัมพันธ์อย่างเป็นระบบ หรือเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิด หรือมุมมองให้ผู้ฟังที่ไม่คุ้นเคย ในศตวรรษที่ 21 การสื่อสารจะกลายเป็นทักษะที่มีความซับซ้อนมากขึ้น เนื่องจากเกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลจำนวนมากทั้งแบบวัจนภาษาและแบบอวัจนภาษา ทิศทางของข้อมูลต้องปรับเปลี่ยนตลอดเวลา เพราะการสื่อสารจะพัฒนาไปอย่างที่ไม่อาจคาดเดาได้ และครูผู้สอนเองต้องมีความเชี่ยวชาญในการสื่อสารอันซับซ้อน มีไหวพริบในการตอบคำถามเฉพาะหน้าและควบคุมการถกเถียงที่สะเปะสะปะในห้องเรียนให้ราบรื่น ขณะที่ผู้เรียนต้องมีทักษะการสื่อสารขั้นพื้นฐาน และทักษะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้หลายรูปแบบ ใช้การสื่อสารเพื่อบรรลุเป้าหมายหลายด้าน และสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย (วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และอริป จิตตฤกษ์, 2554 หน้า 112-119)

กระทรวงศึกษาธิการตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ จึงได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและเป็นรายวิชาพื้นฐานในระดับอุดมศึกษา โดยการเรียนรู้และมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (TQF) กำหนดให้ผู้เรียนระดับปริญญาตรีมีทักษะการสื่อสาร (Communication skills) หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารทั้งการพูดและการเขียน (คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552)

จากการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาภาษาอังกฤษ English Proficiency Index ประจำปี 2556 โดยสถาบันสอนภาษาระดับโลก Education First ที่ได้ทดสอบในประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ใน 60 ประเทศทั่วโลก พบว่าประเทศไทยมีคะแนนความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษอยู่ในลำดับที่ 55 โดยถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำสุด ภาวิช ทองโรจน์ (2557) กล่าวว่า ผลการทดสอบที่ออกมาถือว่าประเทศไทยมีผลสัมฤทธิ์ที่ต่ำมาก สอดคล้องกับผลการทดสอบอื่นๆ เช่น ผลการทดสอบโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ (PISA) ที่ไทยมีอันดับและคะแนนลดลง ซึ่งหากผลการทดสอบยังต่ำแบบนี้ก็ค่อนข้างน่าเป็นห่วงมาก เพราะประเทศอื่นๆ ได้มีการพัฒนาไปมาก แต่ประเทศไทยมีผลที่ต่ำลง ซึ่งในระยะยาวหากผลทางการศึกษายังเป็นแบบนี้ก็อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศได้ เพราะผลการศึกษาของธนาคารโลกได้ชี้ชัดมาตลอดว่าการศึกษาที่ตรงกับเศรษฐกิจจะต้องคู่กันไป หากการศึกษาก็จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจที่ดีด้วย

จากงานวิจัยของ นางสาว พงษ์พานิช (2551) ที่ศึกษาปัญหาการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นักศึกษาขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ เนื่องจากมีความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษไม่เพียงพอสำหรับการสื่อสาร มีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์น้อย และขาดทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสารในสภาพจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีราภรณ์ พลายเล็ก (2554) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง หากวิเคราะห์ตามองค์ประกอบของการสื่อสารพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ออกเสียงไม่ถูกต้อง ใช้ประโยคไม่ถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ ใช้คำศัพท์ในวงจำกัด ไม่สามารถสนทนาได้ตอบได้ตามวัตถุประสงค์ที่ผู้ถามต้องการเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักศึกษายังไม่เห็นถึงประโยชน์และความสำคัญของการสื่อสารภาษาอังกฤษ รวมถึงการที่นักศึกษาไม่ค่อยมีโอกาสนใน

การสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน และไม่ค่อยมีโอกาสดูฝึกสนทนากับชาวต่างชาติ
ปรากฏการณ์เช่นนี้สะท้อนถึงปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา ที่ไม่
สามารถบรรลุวัตถุประสงค์การจัดการศึกษาของชาติที่ตั้งไว้

จากการศึกษางานวิจัย สะท้อนให้เห็นความสำคัญของการสื่อสารภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาในระดับ อุดมศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยในประเทศไทยหลายแห่งยังมีปัญหาด้านการจัดการ
เรียนการสอนภาษาอังกฤษ และปัญหาที่นักศึกษาไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้
มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ตระหนักถึงปัญหาเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมายังไม่มีงานวิจัยศึกษาเกี่ยวกับ
สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอน และความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของ
นักศึกษาแต่อย่างใด ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาข้อมูลดังกล่าว เพื่อนำผลการศึกษามาเป็น
แนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ และเป็นแนวทางในการพัฒนา
ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษาต่อไป

คำถามในการวิจัย

ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
มหาวิทยาลัยแม่โจ้
2. เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 6,169 คน จากมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ วิทยาเขตจังหวัดแพร่ และวิทยาเขต จังหวัดชุมพร

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาจากกลุ่มประชากร ที่ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น จำนวน 359 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ รายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
2. ความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษ ที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ และจะได้นำไปเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาดังกล่าวต่อไป
2. ได้ทราบความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษ ที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ และจะได้นำไปเป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรการสอนการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษ ที่ 21 ให้แก่นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ต่อไป

นิยามศัพท์

1. ปัญหาการจัดการเรียนการสอน หมายถึง ปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ 1, 2 และ 3 โดยครอบคลุมด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการสอน ด้านการวัดประเมินผล และด้านผู้เรียน ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเพื่อสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในรายวิชา ดังกล่าว

2. ความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษ ที่ 21 หมายถึง สิ่งที่ผู้เรียนต้องการให้มี หรือมุ่งหวังให้เกิดขึ้นในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยครอบคลุมทักษะภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านทักษะการฟัง ด้านทักษะการอ่าน ด้านทักษะการพูด ด้านทักษะการเขียน และด้านทักษะการสื่อสารโดยรวม ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเพื่อสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21

3. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 6,169 คน จากมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ วิทยาเขตจังหวัดแพร่ และวิทยาเขตจังหวัดชุมพร

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอน และความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 1.1 หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 1.2 การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 1.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 1.4 ปัญหาการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21
 - 2.1 ลักษณะของทักษะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21
 - 2.2 การออกแบบการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21
 - 2.3 การประเมินทักษะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21
3. แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21
 - 3.1 ความหมายและความสำคัญของความต้องการ
 - 3.2 การวิเคราะห์ความต้องการ
 - 3.3 ประเภทของความต้องการ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีพื้นฐานมาจากแนวความคิดที่ว่า ภาษาคือ เครื่องมือในการสื่อสาร และเป้าหมายของการสอนภาษา คือ เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษา การตีความภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม เป็นความสามารถที่รู้ว่าเมื่อใดควรจะทำอะไร จะพูดอะไร พูดกับใคร เมื่อใด ที่ไหน ในลักษณะอย่างไร (Hymes, 1972 cited in Richards & Rogers, 2001, pp. 153-154)

1.1 หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

มอร์โรว์ (Morrow, 1981, pp. 59-66) กล่าวถึง หลักในการจัดเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน และเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องการจะเรียนรู้และนำไปใช้ได้
2. ให้ความสำคัญในภาพรวมมากกว่ารายละเอียด หมายความว่า การสอนภาษาโดยการแยกส่วน ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้เท่ากับการสอนภาษาแบบองค์รวม
3. กระบวนการสำคัญกว่าเนื้อหา หมายความว่าในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารนั้นผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนจากกิจกรรมต่างๆ ในกระบวนการสื่อสาร ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมเดี่ยวๆ หรือสอดแทรกในกิจกรรมการเรียนการสอน
4. เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง โดยผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกกิจกรรมสื่อสารในสถานการณ์จริง
5. ไม่เคร่งครัดกับข้อผิดพลาด กล่าวคือ ผู้สอนไม่ควรเคร่งครัดกับข้อผิดพลาดเล็กน้อย เช่น ออกเสียงผิด หรือ ใช้รูปแบบไวยากรณ์ผิด ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก

นอกจากนี้ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2545, หน้า 31) ได้เสนอแนวคิดการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยสรุปได้ดังนี้

1. สอนให้เกิดการเรียนรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา
2. เนื้อหาสาระที่นำมาสอนควรสอดคล้องกับชีวิตจริง
3. ควรใช้กิจกรรมทางภาษาเป็นเครื่องมือในการฝึก
4. การสอนควรชี้ให้ผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาและมีความคิดสร้างสรรค์
5. การสอนให้เน้นทักษะรวม (ทักษะสัมพันธ์) มากกว่าทักษะเดี่ยว และเน้นพัฒนาการทางภาษากว่าได้ว่าแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ โดยสอนภาษาแบบองค์รวมไม่แยกสอนเป็นส่วนย่อย ผ่านกิจกรรมการเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง

1.2 การจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สรณี วงศ์เบ็ญสัจจ์ และวราวีวรรณ เบญจพร (2527, หน้า 8-13) กล่าวถึง หลักการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ประเด็น ดังนี้

1. กิจกรรมควรมีลักษณะการสื่อสารความหมายที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์ปกติ ดังนี้
 - 1.1 มีจุดมุ่งหมายเชิงการสื่อความหมาย (Communicative purpose)
 - 1.2 อยู่ในลักษณะที่ทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องสื่อความหมาย
 - 1.3 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ทักษะ หรือรูปแบบภาษาที่ต้องการ
 - 1.4 การใช้ภาษาควรเป็นลักษณะภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริงและเหมาะสมกับสถานการณ์
2. กิจกรรมควรเป็นไปตามหลักการเรียนรู้ ซึ่งต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้
 - 2.1 มีความน่าสนใจและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เพราะอาจเป็นแรงจูงใจให้เข้าเรียนและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา
 - 2.2 มีลักษณะท้าทายในระดับที่เหมาะสม คือ ไม่ยากหรือง่ายจนเกินไปเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

2.3 ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมเชื่อมโยงกับสิ่งที่เรียนรู้ใหม่

2.4 ควรสร้างเสริมการเรียนรู้ในระดับที่สูงกว่าความรู้ ความจำและความเข้าใจ โดยการฝึกฝนผู้เรียนในเรื่องการตีความ การนำไปใช้ การแก้ปัญหา การวิเคราะห์และการสรุป

2.5 ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม

3. กิจกรรมควรเป็นไปตามหลักการสอน ซึ่งควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

3.1 ต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาการสอน ซึ่งอาจเป็นรูปแบบหรือหน้าที่ของภาษาในเนื้อเรื่อง

3.2 มีความเหมาะสมกับสถานการณ์การสอน คือ ต้องคำนึงถึงวัย ประสบการณ์ จำนวนผู้เรียน ความสามารถในการควบคุมชั้นเรียน และความเข้าใจในกิจกรรมการเรียนของผู้เรียน

1.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีหลายปัจจัย และมีความซับซ้อน ไม่ว่าจะเป็นด้านผู้สอน ผู้เรียน จุดมุ่งหมาย และกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งสามารถสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2540 อ้างใน ทศนัย ไชยโกนีย์, 2547, หน้า10-12)

1. ด้านครูผู้สอน เป็นผู้ที่มิบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ และจัดการเรียนการสอน ซึ่งครูควรมีลักษณะ ดังนี้

1.1 มีความมั่นใจในตนเอง

1.2 มีทักษะส่วนบุคคล คือ ความสามารถในการกระตุ้นความสนใจ และการควบคุมพฤติกรรมผู้เรียน

1.3 มีความรู้ในวิชาที่สอน มีความรู้และพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

1.4 มีความขยันหมั่นเพียร

2. ด้านการสอน หมายถึงเนื้อหาวิชา และการจัดการเกี่ยวกับวิชาเรียน ดังนี้

2.1 เป้าหมายการสอน ควรเน้นการนำความรู้กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ไปใช้ในการสื่อสาร

2.2 สื่อ แบบเรียน ควรเป็นแบบเรียนที่ส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

2.3 การจัดรายวิชาเรียน โดยทั่วไปใช้เวลาประมาณ 3-5 ชั่วโมง/สัปดาห์ การกำหนดเวลาที่เหมาะสมจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนได้

2.4 การฝึกหัด เป็นปัจจัยที่สำคัญมากต่อการเรียนภาษา เพราะการฝึกฝนจะเกิดประโยชน์และเป็นผลดีต่อการใช้ภาษาของผู้เรียน

2.5 การประเมินผล มีความสำคัญทั้งต่อผู้สอนและผู้เรียน ทำให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอน

3. ด้านผู้เรียน การจะประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษานั้นขึ้นอยู่กับตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

- 3.1 มีความต้องการที่จะติดต่อสื่อสารกับบุคคล
- 3.2 มีความเต็มใจทำกิจกรรมเพื่อให้เกิดการสื่อสาร
- 3.3 แสวงหาโอกาสที่จะพบปะ พูดคุยกับเจ้าของภาษา
- 3.4 ฝึกหัดใช้ภาษาในกิจกรรมต่างๆ เช่น ฟังเพลง ดูภาพยนตร์
- 3.5 เข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมที่เปิดโอกาสให้ฝึกใช้ภาษา

4. ด้านวิธีสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีขั้นตอนการสอนที่สำคัญ 3 ขั้นตอน ดังนี้

- 4.1 ชี้นำเสนอเนื้อหา โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจกับความหมาย และวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ควบคู่กับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษา
- 4.2 ขั้นการฝึก เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งได้เรียนรู้ไป
- 4.3 ขั้นการใช้ภาษา เป็นขั้นที่ผู้เรียนจะได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ โดยมีครูให้คำแนะนำ หรือความช่วยเหลือ

5. ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนควรมีความหลากหลาย สามารถแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

5.1 วัสดุ (Materials) เป็นสื่อเล็กหรือประเภทเบา (Software) ที่ต้องอาศัยสื่อใหญ่ในการนำเสนอจึงจะสามารถใช้ได้ หรืออาจเป็นตัวเองโดยเอกเทศ

5.2 เครื่องมือ (Equipment) เป็นสื่อใหญ่หรือประเภทหนัก (Hardware) ที่ประกอบด้วยกลไกที่ซับซ้อน

5.3 คน (Men) หมายถึงบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ หรือมีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่มาให้ความรู้ หรือ เป็นแม่บทของการกระทำ (Role model)

5.4 สถานที่ (Place) เป็นสื่อการสอนที่อยู่รอบตัวผู้เรียน เช่น ห้องปฏิบัติการทางภาษา หรือศูนย์ภาษา

1.4 ปัญหาของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษางานวิจัย นงสมร พงษ์พานิช (2551) กล่าวถึงปัญหาของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. ด้านผู้เรียน คือ การขาดความรู้และทักษะพื้นฐาน ซึ่งเป็นความสามารถในการใช้ภาษาที่เกี่ยวกับ สมรรถภาพด้านกฎเกณฑ์ภาษา (Linguistic competence) หมายถึงความสามารถในการสื่อสารโดยอาศัยพื้นฐานทางภาษาศาสตร์ ประกอบด้วย เสียง ศัพท์ ไวยากรณ์ ซึ่งในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้เรียนมักมีปัญหาด้านการใช้คำศัพท์ การออกเสียง การใช้ไวยากรณ์ และการเรียงประโยค

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษามุ่งเน้นที่การเรียนรู้เรื่องคำศัพท์และไวยากรณ์ โดยให้นักเรียนจดจำไปเพื่อตอบคำถามในการสอบมากกว่าเรียนรู้เพื่อนำไปใช้พูดในการสื่อสารจริง ผลที่ตามมา คือ จำคำศัพท์ไม่ได้ และใช้ไวยากรณ์ไม่ถูก เนื่องจากการเรียนด้วยความรู้สึกเพื่อการสอบเข้าศึกษาต่อ เรียนเพราะความจำเป็น โดยที่ผู้เรียนไม่ได้สนใจอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ หรือการปฏิบัติ ทำให้ความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษถูกจดจำได้ในระยะเวลาสั้นๆ ปัญหานี้เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการเรียนการสอนที่ขาดการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารตามสภาพจริง

3. ด้านการฝึกฝนและประสบการณ์ในการพูดเพื่อการสื่อสาร พบว่าในการพูดภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการนั้น ผู้เรียนมีปัญหา คือ ไม่มีความกล้าและขาดความมั่นใจในการพูด ผู้เรียนไม่สามารถพูดสื่อสารความคิดของตนเองให้กับผู้ฟังได้ทันคว้น ซึ่งผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงในการฝึกฟังและฝึกพูดภาษาอังกฤษจากห้องเรียน ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้สอนจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และเป็นแบบอย่างสำหรับผู้เรียน นอกจากนี้ครูผู้สอนต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในทางปฏิบัติโดยใช้เทคนิคและวิธีสอน

การเรียนภาษาอังกฤษที่ผ่านมามักเน้นที่การเขียนประโยคที่สมบูรณ์ ประสบการณ์นี้ส่งผลให้การพูดเป็นประโยคยาวซับซ้อน ทำให้ฟังแล้วเข้าใจยากและขาดการพูดที่เป็นธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพูดนำเสนอภาษาอังกฤษที่ผู้พูดต้องมีการคิดวิเคราะห์ภายใต้มุมมองของตนเอง และถ้าประสบการณ์การเรียนที่ผ่านมามีแค่ได้ฝึกการเสนอความคิดแล้วก็จะทำให้การสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษยากยิ่งขึ้น การที่ผู้เรียนจะมีโอกาสได้รับประสบการณ์ในลักษณะใด มากน้อยแค่ไหน ขึ้นอยู่กับหลักสูตรภาษาอังกฤษที่กำหนดเนื้อหาให้เรียนและฝึกปฏิบัติ และสิ่งที่มีผลต่อการนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดผลสัมฤทธิ์มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับวิธีการวัดและประเมินผล ซึ่งการทดสอบภาษาอังกฤษในระดับต่างๆ มักจะวัดผลความรู้ภาษาอังกฤษด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ การอ่าน การเขียน แต่ไม่มีการฟัง การพูด เป็นเหตุให้การเรียนการสอนที่ผ่านมานั้น ไม่เกื้อหนุนกิจกรรมการฟังและการพูด

2. แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21

ทักษะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21

มิติการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ความสามารถในการแลกเปลี่ยนข้อมูล การวิเคราะห์ และการนำเสนอข้อมูล รวมถึงความสามารถในการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยี ในการสะท้อนและการมีปฏิสัมพันธ์กัน ทักษะสำคัญเหล่านี้อยู่บนพื้นฐานของการแบ่งปันและโอนถ่ายข้อมูลให้แก่ผู้อื่น เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องคำนึงถึงความสำคัญของการร่วมมือ การสื่อสารระหว่างบุคคล ความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อสังคมและต่อความเป็นพลเมือง (Greenstein, 2012, pp. 8-9)

2.1 ลักษณะของทักษะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21

การสื่อสารในศตวรรษที่ 21 มีทักษะอื่นที่เกี่ยวข้องมากมาย ได้แก่ การวิเคราะห์ การประเมิน การแก้ไขปัญหา การรู้คิด การร่วมมือ และเทคโนโลยี ดังนั้น ขอบเขตการสื่อสารจึงมุ่งที่ทักษะการเขียน การพูด และการฟัง ดังนี้

1. เขียนเพื่อถ่ายทอดความคิด หรือ ข้อมูลที่ซับซ้อน
2. สร้างงานเขียนที่ชัดเจน และสอดคล้องในลักษณะที่มีการพัฒนาการจัดองค์ประกอบ และสไตล์ที่เหมาะสมกับงาน วัตถุประสงค์ และผู้ฟัง

3. นำเสนอข้อมูล และการค้นพบที่ผู้ฟังสามารถติดตามได้
4. ปรับการพูดให้เหมาะสมกับบริบท หรืองานสื่อสารที่หลากหลาย
5. มีส่วนร่วมในการสนทนาที่มีผู้ร่วมหลากหลาย
6. บูรณาการและประเมินข้อมูลที่น่าเสนอกับรูปแบบสื่อที่หลากหลาย

สมรรถนะการสื่อสารขั้นสูงนี้ใช้เวลาในการปฏิบัติหลายปี ทั้งนี้ทักษะการสื่อสารสามารถแยกสอนให้ชัดเจน หรือสอดแทรกในการเรียนการสอนในวิชาอื่นๆ โดยการฟัง การอ่าน และการสังเกต ถือเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับทุกระดับ อีกทั้ง การถ่ายทอดข้อมูลและการแก้ไขปัญหาผ่านภาษาถือเป็นทักษะที่สำคัญด้วย (Greenstein, 2012, p. 95)

นอกจากนี้ กรีนสไตน์ (Greenstein, 2012, pp.27-28, 95) ยังได้อธิบายลักษณะของทักษะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 เพิ่มเติม ดังนี้

1. เป็นรูปแบบที่หลากหลายของการสื่อสารโดยใช้คำพูด เช่น การสนทนา การอภิปราย การโต้เถียง
2. เป็นรูปแบบที่หลากหลายของการสื่อสารด้วยการเขียน อาจเป็นทางการ ไม่เป็นทางการ หรือ การเขียนเชิงวิทยาศาสตร์
3. มีการประยุกต์ทักษะต่างๆ ในรูปแบบหรือบริบทที่หลากหลาย
4. เกี่ยวข้องกับการสร้างบทสนทนากับผู้อื่น
5. แสดงให้เห็นถึงทักษะการสื่อสารในการรับรู้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลายโดยผ่านสื่อที่หลากหลาย
6. อ่าน ทบทวน และฟังจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย
7. ฟังอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเข้าใจถึงเจตนาและเนื้อหาของ การเขียนและการสื่อสารโดยใช้คำพูด
8. สังเกตเห็นถึงความตั้งใจ หรือข้อมูลที่เป็นภาพนิ่งกับภาพวิดีโอ
9. สร้างการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้สื่อและเทคโนโลยีที่หลากหลายผ่านการพูด การเขียน การมองเห็น การใช้วงจรรายการ และเทคโนโลยี

10. เชื่อมต่อความคิดและมุมมองได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้การพูด การเขียน และการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด

11. สื่อสารได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพเพื่อให้บุคคลอื่นเข้าใจสารหรือข้อความ
12. สื่อสารเพื่อวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย เช่น การให้ข้อมูล และการโน้มน้าวใจ
13. สื่อสารในสถานการณ์ หรือในบริบทที่หลากหลาย

2.2 การออกแบบการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21

วิจารณ์ พานิช (2555 หน้า 32-33) กล่าวว่า การออกแบบการเรียนรู้ทักษะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 ควรมีเป้าหมายในการสื่อสารอย่างชัดเจน ดังต่อไปนี้

1. เรียบเรียงความคิดและมุมมอง (Idea) ได้เป็นอย่างดี สื่อสารออกมาให้เข้าใจง่ายและงดงาม และมีความสามารถสื่อสารได้หลายแบบ ทั้งด้วยวาจา ข้อเขียน และภาษาที่ไม่ใช่ภาษาพูดและเขียน (เช่น ท่าทาง สีหน้า)
2. ฟังอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดการสื่อสารจากการตั้งใจฟัง ให้เห็น ความหมาย ทั้งด้านความรู้ คุณค่า ทักษะ และความตั้งใจ
3. ใช้การสื่อสารเพื่อบรรลุเป้าหมายหลายด้าน เช่น แข่งให้ทราบ บอกให้ทำ จูงใจ และชักชวน
4. สื่อสารอย่างได้ผลในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย รวมทั้งในสภาพที่สื่อสารกันด้วยหลายภาษา

ทฤษฎีเก่ามีความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ในลักษณะที่เรียงเป็นแถวจากเรียนรู้ทักษะหรือความรู้พื้นฐานไปสู่การเรียนรู้ทักษะที่ซับซ้อน จากความรู้ไปสู่ความเข้าใจ การประยุกต์ใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมิน ตามลำดับ แต่ในความเป็นจริงการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและการเรียนรู้จึงต้องเล่าย้อนกลับไปสู่ความเข้าใจแท้จริงในระดับที่เอาไปใช้ได้ สถานการณ์จริง การเรียนรู้เนื้อหาไปพร้อมๆ กับการใช้ประโยชน์ในสถานการณ์จริง หรือเรียนทุกขั้นตอนไปพร้อมๆ กันในสถานการณ์จริง จึงจะให้ผลการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งและเชื่อมโยงกว่า คือ รู้จริง โดยขั้นตอนการเรียนรู้จากผลการวิจัยในยุคปัจจุบัน คือ จำได้ เข้าใจ ประยุกต์ใช้ วิเคราะห์ ประเมิน และสร้างสรรค์ โดยที่ขั้นตอนเหล่านี้เกิดพร้อมๆ กันได้ หรืออะไรเกิดก่อน เกิดหลัง ได้ทั้งสิ้น (วิจารณ์ พานิช, 2555 หน้า 30)

หากนำขั้นตอนดังกล่าวมาประยุกต์กับขั้นตอนการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 จะได้ขั้นตอนดังนี้

1. **ขั้นจดจำได้ (Remember)** ผู้เรียนจดจำเนื้อหาที่เรียนได้ เช่น คำศัพท์ โครงสร้าง และหน้าที่ภาษา
2. **ขั้นสร้างความเข้าใจ (Understand)** ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้เรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น
3. **ขั้นประยุกต์ใช้ (Apply)** ผู้เรียนสามารถประยุกต์เนื้อหาที่เรียนไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้
4. **ขั้นวิเคราะห์ (Analyze)** ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์เนื้อหา และสิ่งที่เรียนรู้ได้
5. **ขั้นประเมิน (Evaluate)** ผู้เรียนสามารถประเมินงานของตนเองและของเพื่อนได้
6. **ขั้นสร้างสรรค์ผลงาน (Create)** ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ผลงานด้วยตนเองได้ ตามเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้เกิดขึ้นพร้อมๆ กันได้ หรืออะไรเกิดก่อน เกิดหลังได้ทั้งสิ้น รวมทั้งการเรียงลำดับจากหลังไปหน้าก็ได้

2.3 การประเมินทักษะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21

ดักลาส ริฟส์ (2554, หน้า 438-441) อธิบายกรอบการประเมินทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ไว้ว่าเราต้องการวิธีที่ปฏิบัติได้จริงเพื่อประเมินผู้เรียน ซึ่งจะมี 3 ลักษณะ ดังนี้

1. เป็นเงื่อนไขที่แปรเปลี่ยนได้ ไม่ใช่ตามมาตรฐานเดียวกันหมดทุกเรื่อง
2. มีการประเมินเป็นทีมไม่ใช่รายบุคคล
3. เป็นการประเมินที่เปิดเผยไม่ใช่ความลับ

เงื่อนไขการทดสอบที่ใช้มาตรฐานเดียวกันในศตวรรษที่ 20 อยู่บนสมมติฐานที่ว่าจุดประสงค์ของการทดสอบ คือ การเปรียบเทียบผู้เรียนแต่ละคน ดังนั้นเงื่อนไขทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นเวลาสอบ สภาพห้องสอบ จะต้องเหมือนกันหมด ภายใต้เงื่อนไขเหล่านี้ ผู้เรียนจะได้คะแนนจากการท่องจำและการทำข้อสอบตามกฎที่ตั้งไว้ ต้องทำภายในเวลาที่จำกัด ห้ามช่วยเหลือกัน ซึ่งการประเมินในศตวรรษที่ 21 ก่อนข้างจะแตกต่างจากเดิม ไม่มีสภาพแวดล้อมที่เป็นมาตรฐานเดียว

ปัจจัยกำหนดและสมมติฐานของการทดสอบของศตวรรษที่ 21 มี ดังนี้

ปัจจัยกำหนด	สมมติฐานของการทดสอบ
1. เจื่อนใจที่ไม่ต้องมีมาตรฐาน	จุดประสงค์ของการทดสอบ คือ เพื่อสะท้อนโลกความเป็นจริง ดังนั้นเจื่อนใจในการทดสอบจึงผันแปรและเปลี่ยนแปลงได้ ผู้เรียนได้คะแนนจากความคิดสร้างสรรค์และการโต้ตอบสิ่งที่ไม่ได้คาดคิด
2. ผลการทดสอบในระดับบุคคล	ความเป็นธรรม หมายถึง การที่ผู้เรียนได้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการประเมิน ไม่เพียง แต่รู้ว่ามีผลทำทหายใดบ้างในข้อสอบ แต่ยังมีส่วนช่วยคิดความทำทหายเหล่านั้นด้วย
3. ส่วนผสมของผลงานจากแต่ละคนและจากทั้งกลุ่ม	ความสำเร็จเป็นสิ่งสะท้อนความพยายามของบุคคลและความร่วมมือของกลุ่ม ซึ่งความพยายามของบุคคลเพียงคนเดียวนั้นไม่เพียงพอ ผู้นำ คือ คนที่มีอิทธิพลต่อผู้อื่นได้ เพราะมีความเข้าใจที่ลึกซึ้งและให้การสนับสนุน ไม่ใช่เพราะอำนาจ

สำหรับการประเมินทักษะการสื่อสารนั้น ขึ้นอยู่กับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของงานที่มอบหมาย วิธีการที่จะใช้เพื่อประเมินข้อมูลเชิงลึก อาจแตกต่างจากการประเมินของเพื่อนร่วมงาน การประเมินผลย่อย (Formative assessment) อาจรวมถึงการพัฒนาของผู้เรียน และอาจแตกต่างจากการประเมินผลรวม (Summative assessment) ในแง่ของรูปแบบและวัตถุประสงค์ ดังนั้น ทักษะการสื่อสารที่แตกต่างกันย่อมต้องการวิธีการประเมินที่แตกต่างกันด้วย การเขียนสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะจะถูกประเมินอย่างแตกต่างจากการตีความของข้อความ จะเห็นได้ว่าการประเมินแบบหนึ่งไม่สามารถใช้ได้กับทุกประเภทของการสื่อสาร แต่จะขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้ประเมินในด้านของมาตรฐาน กระบวนการ และการผลิต รวมถึงมีการใช้เกณฑ์การประเมินซึ่งอาจถูกแบ่งย่อยเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายเฉพาะของการเรียนรู้นั้นๆ (Greenstein, 2012, pp. 103-104)

กรีนสไตน์ (Greenstein, 2012, p. 204) ได้ยกตัวอย่างเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 ไว้ดังนี้

ทักษะ/ ความรู้	ระดับเชี่ยวชาญ (Exemplary)	ระดับชำนาญ (Proficient)	ระดับพื้นฐาน (Basic)	ระดับเริ่มต้น (Novice)	คะแนน/ น้ำหนัก
การพูดสื่อสาร	มีความชัดเจน การเว้นระยะ น้ำหนักและการเปล่งเสียงหนักแน่น และส่งเสริมการสื่อสาร	มีความชัดเจน การเว้นระยะ น้ำหนักและการเปล่งเสียงยอมรับได้กับวัตถุประสงค์การสื่อสาร	มีความสำคัญส่วนหนึ่งของการพูดสื่อสารยอมรับได้	ฟังและติดตามการสื่อสารได้ยาก	
การสื่อสารในลักษณะการรับรู้และเข้าใจได้แก่ ฟัง อ่าน มองเห็น	แยกแยะข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็นได้ จดจำจุดมุ่งหมายของสาร สรุปใจความสำคัญ และให้ข้อสนับสนุนในมุมมอง	ระบุข้อเท็จจริงและจดจำการโน้มน้าวได้ แยกแยะและสรุปใจความสำคัญได้	สามารถแยกแยะข้อเท็จจริงของสาร ทักษะการตีความ มีการพัฒนา	พูดซ้ำในข้อเท็จจริง เข้าใจวัตถุประสงค์ของสารได้บางส่วน	
ความเข้าใจในจุดมุ่งหมาย	แยกแยะและตีความได้ชัดเจน เห็นข้อแตกต่างและสรุปประเด็นได้อย่างมีเหตุผล	ส่วนใหญ่ตีความหมายข้อความได้ เห็นความชัดเจนมากกว่าการให้ข้อแตกต่าง	สามารถเข้าใจใจความสำคัญ แต่ประเด็นข้อแตกต่างต้องช่วยเหลือ	เข้าใจข้อเท็จจริงเป็นส่วนใหญ่แต่ไม่ให้ข้อแตกต่าง	
กลยุทธ์ในการสื่อสาร	สื่อสารได้ชัดเจน ถูกต้องและมีการสะท้อนความคิด	การสื่อสารโดยทั่วไปสามารถเข้าใจได้แต่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	สามารถสื่อสารในขั้นพื้นฐานได้	ไม่สามารถสื่อสารให้เข้าใจได้อย่างชัดเจน	
วัตถุประสงค์การสื่อสารชัดเจน	จดจำวัตถุประสงค์ จดการและนำเสนอข้อมูลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ได้	ตระหนักถึงวัตถุประสงค์ ข้อมูลและการนำเสนอรองรับวัตถุประสงค์	วัตถุประสงค์ยังไม่ชัดเจน แต่คุณภาพข้อมูลและการนำเสนอพอยอมรับได้	สับสนในวัตถุประสงค์การสื่อสาร ขาดในการมุ่งสู่เนื้อหาและกระบวนการ	
ทักษะการนำเสนอ	มีคุณภาพและความแม่นยำ ได้ตอบกับผู้ฟังและบทบาทโดยปรับเสียง ความลุ่มลึกและจังหวะ	แสดงให้เห็นถึงดุลยภาพ, โดยทั่วไปตระหนักถึงผู้ฟังพยายามที่จะได้ตอบกับบทบาท	มีความพยายามแต่ขาดดุลยภาพความเป็นมืออาชีพ และการโต้ตอบ	การนำเสนอขาดความเป็นมืออาชีพ ไม่ตระหนักถึงปฏิกิริยาของผู้ฟัง	

3. แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21

ความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21

ในศตวรรษที่ 21 ผู้คนมีความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เพราะเป็นทักษะสำคัญและจำเป็นสำหรับคนในการทำงาน เนื่องจากการสื่อสารค่อนข้างแตกต่างจากศตวรรษที่ 20 ด้วยความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จึงทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลจำนวนมาก ทิศทางของข้อมูลต้องปรับเปลี่ยนตลอดเวลา จึงทำให้การสื่อสารมีความซับซ้อนยิ่งขึ้น

3.1 ความหมายและความสำคัญของความต้องการ

ความต้องการในการเรียนและการพัฒนาทักษะต่างๆในการเรียนรู้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างหลักสูตรไม่ว่าในวิชาใดก็ตาม ความต้องการในการเรียนการสอนเป็นตัวกำหนดทิศทางของหลักสูตรให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยอาศัยการวางแผนในการในการจัดเนื้อหาบทเรียน และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ

สุชา จันทรเฒ และสุรางค์ จันทรเฒ (2520 อ้างใน ทศนัย ไชยโกษีย์, 2547, หน้า 21) กล่าวถึงความต้องการของผู้เรียนกับการเรียนการสอนไว้ว่า ความต้องการเป็นแรงผลักดันให้ผู้เรียนเกิดการกระทำต่างๆ หรือพฤติกรรมต่างๆ ออกมาเพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้น การเรียนการสอนจัดเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งที่มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน และเป้าหมายของการเรียนก็มีรากฐานมาจากความต้องการของผู้เรียน ดังนั้น ประสพการณ์ต่างๆ ที่จะจัดให้แก่ผู้เรียนควรเป็นประสพการณ์ที่มีความหมาย และช่วยให้ผู้เรียนมีความเจริญงอกงามขึ้นในทุกด้าน

นอกจากนี้ เบอว์วิก (Berwick, 1989 p. 57 อ้างใน ทศนัย ไชยโกษีย์, 2547, หน้า 22) ได้อธิบายถึงความหมายของความต้องการ ไว้ดังนี้

1. สิ่ง que ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เพื่อนำไปใช้จริงเมื่อจบหลักสูตร
2. สิ่งที่สถาบัน หรือสังคมกำหนดว่าผู้เรียนควรจะเรียนสิ่งใด เพื่อนำไปใช้ประโยชน์กับสังคมนั้นๆ
3. สิ่ง que ผู้เรียนต้องการให้มีในการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร
4. สิ่ง que ผู้เรียนต้องการได้จากหลักสูตร
5. ความขาดแคลน ในสิ่งที่ผู้เรียนคิดว่าตนไม่ทราบ หรือไม่สมารถทำได้

3.2 การวิเคราะห์ความต้องการ

การสำรวจความต้องการของผู้เรียน เป็นขั้นตอนสำคัญในการจัดทำหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ซึ่งต้องวิเคราะห์ความต้องการทางภาษาก่อน มัมบี (Mumby, 1978 pp. 34-40) ได้กำหนดไว้ ดังนี้

1. ผู้เรียนมีเป้าหมายในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างไร
2. สถานการณ์ใดที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาอังกฤษ
3. ผู้เรียนจะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับใคร
4. สื่อหรือเครื่องมือใดที่ผู้เรียนต้องการให้นำมาใช้เพื่อสื่อความหมาย
5. ระดับเป้าหมายของการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน คืออะไร
6. กิจกรรมการสื่อสารภาษาอังกฤษใดที่ผู้เรียนต้องการ
7. ผู้เรียนให้ความสำคัญของการสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างไร

3.3 ประเภทของความต้องการ

ความต้องการสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ดังที่ ฮัทชินสัน และวอเตอร์ (Hutchinson & Waters, 1987, pp. 56-63) เสนอไว้ คือ ความต้องการที่เป็นเป้าหมาย และความต้องการในการเรียนรู้โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ความต้องการที่เป็นเป้าหมาย (Target needs) เป็นสิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนในแต่ละเนื้อหาวิชา ประกอบด้วย

1.1 สิ่งที่ต้องจำเป็น (Necessities) หมายถึง สิ่งที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้ และต้องการที่จะนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 สิ่งที่ผู้เรียนขาดหรือยังไม่รู้ (Lacks)

1.3 สิ่งที่ผู้เรียนต้องการที่จะเรียนรู้ (Wants) เป็นความต้องการส่วนตัว ซึ่งขอบข่ายคำถามในการสำรวจความต้องการ ควรถามในลักษณะที่ว่า ทำไมจึงเรียนภาษาอังกฤษ ต้องการใช้ภาษาอังกฤษอย่างไร ขอบข่ายเนื้อหาควรเป็นอย่างไร ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษกับใคร ที่ไหน และใช้เมื่อไหร่ เป็นต้น

2. ความต้องการในการเรียนรู้ (Learning needs) การที่จะสำรวจเป้าหมายของผู้เรียนได้นั้น จำเป็นจะต้องสำรวจกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งหมายถึงทักษะและวิธีการเรียนการสอนที่จะนำไปใช้ให้ได้ผลกับผู้เรียนกลุ่มนั้นๆ ส่วนคำถามที่ใช้ในการสำรวจความต้องการในการเรียนรู้ก็คล้ายคลึงกับความต้องการที่เป็นเป้าหมาย คือ ผู้เรียนเป็นใคร ทำไมจึงมาเรียนหลักสูตรนี้ และจะเรียนรู้ได้อย่างไร สิ่งใดที่ผู้เรียนต้องการ การเรียนการสอนควรจะเป็นอย่างไร เป็นต้น

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

ทัศนัย ไชยโกนิ (2547) ศึกษาปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาสายวิชาช่างอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพฯ การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาสายวิชาช่างอุตสาหกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาสายวิชาช่างอุตสาหกรรมที่ผ่านการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเทคนิค จำนวน 139 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ และคำถามปลายเปิดวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเทคนิคทุกด้าน คือ ด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและเนื้อหา สำหรับด้านความสามารถใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง โดยปัญหาและความต้องการทุกด้านมีความสอดคล้องกัน

สุวรรณี พันธุ์พริกส์ และ ฉัตรลิกา มหาพูนทอง (2550) ศึกษาความสามารถ ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ วัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาระดับความสามารถ ปัญหาและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ในด้านการฟัง อ่าน และเขียน 2) เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษให้กับบัณฑิต และ 3) เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงข้อสอบ KMIT-Test กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ นักศึกษา

ปริญญาโท จำนวน 224 คนและนักศึกษาปริญญาเอก จำนวน 15 คน รวมทั้งสิ้น 239 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม และแบบทดสอบมาตรฐานวัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่สอบ KMIT-Test ได้คะแนนต่ำในภาพรวม และมีจำนวนนักศึกษาน้อยมากที่สอบผ่านเกณฑ์ครึ่งหนึ่งของแต่ละตอน สำหรับความต้องการเรียนภาษาอังกฤษพบว่า นักศึกษาทั้ง 2 ระดับให้ความสนใจภาษาอังกฤษในระดับดีมาก นักศึกษาต้องการใช้ภาษาอังกฤษในด้านการฟัง พูด อ่าน และ เขียนตามลำดับ ในแง่ของปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษพบว่า นักศึกษาไม่สามารถอธิบายและตอบข้อซักถามในการนำเสนอผลงานได้ ไม่สามารถสนทนาในสถานการณ์ต่างๆกับชาวต่างประเทศได้ และไม่มีเวลาทบทวนหรือเตรียมตัวเกี่ยวกับบทเรียน

พัชรพร รัตนวโรภาส (2553) ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมวลชน สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ วัตถุประสงค์การวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมวลชน ด้านการสอนและเทคนิคการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ ด้านสื่อประกอบการสอน และด้านการวัดและประเมินผล 2) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ จำนวน 50 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ครอบคลุม 4 ด้าน คือ 1) ด้านการสอนและเทคนิคการสอน 2) ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ 3) ด้านสื่อประกอบการสอน และ 4) ด้านการวัดและประเมินผล สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมวลชนทั้ง 4 ด้านคือ ด้านการสอนและเทคนิคการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ ด้านสื่อประกอบการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ในภาพรวมมีปัญหาน้อยที่สุด สำหรับข้อเสนอแนะของนักศึกษาที่มีต่อด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ คือ การควบคุมอารมณ์ของอาจารย์ ขณะสอนอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.96

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Chan (2007) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการกำหนดความต้องการในการเรียนภาษาของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาวัตถุประสงค์การวิจัยคือ เพื่อวิเคราะห์ความต้องการการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา และเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษากับอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับการเรียนภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษา จำนวน 701 คน อาจารย์ จำนวน 47 คน จากมหาวิทยาลัย Hong Kong Polytechnic เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเพื่อสำรวจความต้องการและความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัย

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการปรับปรุงความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษา ค้นคว้าด้านวิชาการและใช้ในงานอาชีพ สำหรับปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ คือ การพูดภาษาอังกฤษด้วยการแปลจากภาษาจีน และการขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าทักษะการฟัง พูด และเขียนมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ขณะที่อาจารย์ผู้สอนเห็นว่านักศึกษาไม่มีความสามารถในการทักษะเหล่านี้ และจะต้องได้รับการฝึกฝนมากขึ้น

Hyun Hyo (2013) วิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทางสำหรับนักศึกษาสาขาวิศวกรรมในประเทศเกาหลี วัตถุประสงค์การวิจัย คือ เพื่อจัดเตรียมข้อมูลในการวิเคราะห์ความต้องการ ในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทางสำหรับนักศึกษาสาขาวิศวกรรม กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาสาขาวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 99 คน และอาจารย์ผู้สอน จำนวน 30 คนและพนักงานอุตสาหกรรม จำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสำรวจและการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง

ผลการวิจัยพบว่า ในด้านความสำคัญของเนื้อหาภาษาอังกฤษนั้น นักศึกษาร้อยละ 53 เห็นว่าการสนทนาในชีวิตประจำวันมีความสำคัญที่สุด ขณะที่อาจารย์ผู้สอนร้อยละ 57 เห็นว่าเนื้อหาในวิชาวิศวกรรมมีความสำคัญที่สุด และพนักงานอุตสาหกรรม ร้อยละ 49 เห็นว่าภาษาอังกฤษธุรกิจทั่วไปมีความสำคัญที่สุด นอกจากนี้ พบว่าอาจารย์ผู้สอนมีความพึงพอใจต่อความสามารถด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับต่ำ และพนักงานอุตสาหกรรมมีความพึงพอใจต่อความสามารถด้านภาษาอังกฤษของทีมงานในระดับต่ำเช่นกัน ขณะเดียวกันอาจารย์ผู้สอนและพนักงานอุตสาหกรรมมีความพึงพอใจต่อความสามารถในการพูดน้อยที่สุด ทั้งนี้ อาจารย์ผู้สอนและพนักงาน

อุตสาหกรรมตระหนักถึงความต้องการจำเป็นของวิชาภาษาอังกฤษวิศวกรรมในระดับมาก และเห็นว่าความเข้าใจในการเขียน และการเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นมีความสำคัญที่สุด ซึ่งตรงข้ามกับผู้เรียน นอกจากนี้ อาจารย์ผู้สอน ผู้เรียน และพนักงานอุตสาหกรรมต่างเห็นพ้องกันว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สำคัญและมีความต้องการมากที่สุด โดยการสื่อสารภาษาอังกฤษกับลูกค้ามีความสำคัญและจำเป็นมากกว่าการสื่อสารภาษาอังกฤษกับผู้ร่วมงาน

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดการเรียนการสอนและความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 6,169 คน จากมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ วิทยาเขตจังหวัดแพร่ และวิทยาเขตจังหวัดชุมพร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาจากกลุ่มประชากร ที่ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น จำนวน 361 คน (Krejcie and Morgan, 1970, p.608) และได้รับการตอบกลับแบบสอบถาม จำนวน 359 ชุด

เครื่องมือการวิจัยและการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยแบบสอบถามเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ (Rating scale) ประกอบด้วยข้อคำถาม 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ

ตอนที่ 2 เป็นการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยครอบคลุมด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการสอน ด้านการวัดประเมินผล และด้านผู้เรียน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ (Rating scale)

มากที่สุด	หมายถึง	เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด
ไม่มี	หมายถึง	ไม่มีเป็นปัญหา

ตอนที่ 3 เป็นการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 โดยครอบคลุมทักษะภาษาอังกฤษด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านทักษะการฟัง ด้านทักษะการอ่าน ด้านทักษะการพูด ด้านทักษะการเขียน และด้านทักษะการสื่อสารโดยรวม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ (Rating scale) ของ Likert คือ

มากที่สุด	หมายถึง	มีความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารในระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	มีความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารในระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	มีความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารในระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	มีความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารในระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	มีความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารในระดับน้อยที่สุด
ไม่มี	หมายถึง	ไม่มีความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสาร

ตอนที่ 4 เป็นการสอบถามถึงข้อเสนอแนะ หรือ ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ที่นักศึกษาต้องการให้มีการปรับปรุง แก้ไข หรือต้องการให้นำมาใช้พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ เพื่อจะได้นำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานในอนาคต หรือเพื่อการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป โดยเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น

การสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับของลิเคอร์ท
3. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณา ตรวจสอบความตรงตามโครงสร้าง และความตรงตามเนื้อหา ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
 - +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น สามารถสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนได้
 - 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้น สามารถสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนได้
 - 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้น ไม่สามารถสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนได้
5. นำคะแนนมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ และเลือกข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป
6. นำแบบสอบถามไปแก้ไข ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ
7. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.89
8. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามออนไลน์ และส่งแบบสอบถามผ่านเจ้าหน้าที่และคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จังหวัดเชียงใหม่ วิทยาเขตจังหวัดแพร่ และวิทยาเขตจังหวัดชุมพร และแต่ละคณะ โดยใช้ระยะเวลาในการส่งแบบสอบถามและการตอบกลับแบบสอบถาม เป็นระยะเวลา 2 เดือน (ตั้งแต่เมษายน ถึงพฤษภาคม 2557)

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์ตามความมุ่งหมายของการวิจัย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ซึ่งดำเนินการ ดังนี้

ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 1 นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 2 และตอนที่ 3 นำผลที่ได้มาแปลความหมายคะแนนเฉลี่ย โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของข้อคำถามในแบบสอบถาม ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับคำตอบที่ใช้มาตรวัดแบบประมาณค่า Rating scale ของลิเคอร์ท์ (Likert scale) ให้คะแนนตามลำดับความคิดเห็น 6 ระดับ ดังนี้

มีปัญหามากที่สุด	หรือ	มีความต้องการมากที่สุด	มีน้ำหนักคะแนน	5
มีปัญหามาก	หรือ	มีความต้องการมาก	มีน้ำหนักคะแนน	4
มีปัญหาปานกลาง	หรือ	มีความต้องการปานกลาง	มีน้ำหนักคะแนน	3
มีปัญหาน้อย	หรือ	มีความต้องการน้อย	มีน้ำหนักคะแนน	2
มีปัญหาน้อยมาก	หรือ	มีความต้องการน้อยมาก	มีน้ำหนักคะแนน	1
ไม่มีปัญหา	หรือ	ไม่มีความต้องการ	มีน้ำหนักคะแนน	0

เกณฑ์ในการพิจารณาระดับความคิดเห็น (บุญชม ศรีสะอาด, ม.ปป.)

คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	หมายถึงระดับ	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	หมายถึงระดับ	มาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	หมายถึงระดับ	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	หมายถึงระดับ	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึงระดับ	น้อยมาก
คะแนนเฉลี่ย	0.00 – 0.99	หมายถึงระดับ	ไม่มีปัญหา/ ไม่ต้องการ

ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ
วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนด้วยวิธี ANOVA (One Way)

ข้อมูลจากแบบสอบถามตอนที่ 4 นำมาวิเคราะห์และสรุปประเด็นเนื้อหา (Content
analysis)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดการเรียนการสอน และความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ หรือข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หรือความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	137	38.2
หญิง	222	61.8
รวม	359	100.00

จากตารางที่ 1 เก็บข้อมูลตัวอย่างทั้งหมด 359 คน จำแนกตามเพศพบว่าเป็นเพศชาย จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 38.2 เพศหญิง จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 61.8

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
20 ปี	93	25.9
21 ปี	138	38.4
22 ปี	97	27.0
23 ปี	31	8.6
รวม	359	100.00

จากตารางที่ 2 จำแนกตามอายุพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่อายุ 21 ปี จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 รองลงมาอายุ 22 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 นักศึกษาส่วนน้อยอายุ 23 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามวิทยาเขต

วิทยาเขต	จำนวน	ร้อยละ
เชียงใหม่	285	79.4
แพร่	60	16.7
ชุมพร	14	3.9
รวม	359	100.00

จากตารางที่ 3 จำแนกตามวิทยาเขตพบว่า นักศึกษาจากวิทยาเขตเชียงใหม่ มีจำนวน 285 คน คิดเป็นร้อยละ 79.4 วิทยาเขตแพร่ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 และวิทยาเขตชุมพร จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.

กลุ่มสาขาวิชา (เกณฑ์ สมศ.)	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มวิทยาศาสตร์กายภาพ	101	28.1
กลุ่มวิศวกรรมศาสตร์	35	9.7
กลุ่มเกษตรศาสตร์	62	17.3
กลุ่มบริหาร	102	28.4
กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	59	16.4
รวม	359	100.00

จากตารางที่ 4 จำแนกนักศึกษาตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เรียนในกลุ่มบริหาร จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 รองลงมา คือ กลุ่มวิทยาศาสตร์กายภาพ จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 และกลุ่มสาขาวิชาที่มีนักศึกษาน้อยที่สุด คือ กลุ่มวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 และรองลงมา คือ กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีจำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามระยะเวลาที่เรียนภาษาอังกฤษ

ระยะเวลา (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
14 ปี	4	1.1
15 ปี	164	45.7
16 ปี	70	19.5
17 ปี	69	19.2
18 ปี	39	10.9
19 ปี	13	3.6
รวม	359	100.00

จากตาราง 5 จำแนกตามระยะเวลาที่เรียนภาษาอังกฤษพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เรียนภาษาอังกฤษมาแล้วเป็นระยะเวลา 15 ปี จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 45.7 รองลงมาเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นระยะเวลา 16 ปี จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 19.5 และน้อยที่สุดเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นระยะเวลา 14 ปี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.1

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษา จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปี (ที่ศึกษา)	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 3	183	51.0
ชั้นปีที่ 4	176	49.0
รวม	359	100.00

จากตาราง 6 จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษาพบว่า มีนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับคำตอบที่ใช้มาตรวัดแบบประมาณค่า Rating scale ของลิเคอร์ท (Likert scale) ให้คะแนนตามลำดับความคิดเห็น 6 ระดับ ดังนี้

มีปัญหามากที่สุด	หรือ	มีความต้องการมากที่สุด	มีน้ำหนักคะแนน	5
มีปัญหา	หรือ	มีความต้องการมาก	มีน้ำหนักคะแนน	4
มีปัญหาปานกลาง	หรือ	มีความต้องการปานกลาง	มีน้ำหนักคะแนน	3
ปัญหาน้อย	หรือ	มีความต้องการน้อย	มีน้ำหนักคะแนน	2
ปัญหาน้อยมาก	หรือ	มีความต้องการน้อยมาก	มีน้ำหนักคะแนน	1
ไม่มีปัญหา	หรือ	ไม่มีความต้องการ	มีน้ำหนักคะแนน	0

เกณฑ์ในการพิจารณาระดับความคิดเห็น (บุญชม ศรีสะอาด, ม.ป.ป.) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	หมายถึงระดับ	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	หมายถึงระดับ	มาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	หมายถึงระดับ	ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	หมายถึงระดับ	น้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	หมายถึงระดับ	น้อยมาก
คะแนนเฉลี่ย	0.00 – 0.99	หมายถึงระดับ	ไม่มีปัญหา/ไม่ต้องการ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยแม่โจ้

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ในแต่ละด้าน

รายการ	Mean	S.D	ระดับปัญหา
ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ			
1. ด้านหลักสูตร	3.17	0.74	ปานกลาง
2. ด้านผู้สอน	2.28	1.04	น้อย
3. ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนรู้	2.95	1.01	ปานกลาง
4. ด้านการวัดและประเมินผล	2.93	0.74	ปานกลาง
5. ด้านผู้เรียน	3.44	0.94	มาก
6. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยรวม	2.95	0.89	ปานกลาง
ความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21			
1. ด้านทักษะการฟัง	3.48	0.95	มาก
2. ด้านทักษะการอ่าน	3.44	0.95	มาก
3. ด้านทักษะการพูด	3.40	1.02	ปานกลาง
4. ด้านทักษะการเขียน	3.37	0.82	ปานกลาง
5. ด้านทักษะการสื่อสาร (โดยภาพรวม)	3.46	0.93	มาก
6. ความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 โดยรวม	3.43	0.93	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยรวม มีปัญหาระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 2.95$) โดยปัญหาด้านผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.44$) และระดับความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 โดยรวมมีความต้องการระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 3.43$) โดยความต้องการด้านทักษะการฟังมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.48$)

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ รายข้อในแต่ละด้าน

รายการ	Mean	S.D	ระดับปัญหา
ด้านหลักสูตร			
1. เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	3.03	0.939	ปานกลาง
2. เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับความต้องการผู้เรียนในแง่การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	3.12	0.978	ปานกลาง
3. เนื้อหาที่เรียนเน้นทฤษฎีมากกว่าการปฏิบัติ	3.62	1.001	มาก
4. เนื้อหาวิชาไม่สามารถนำไปใช้สื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน/การทำงาน	3.02	1.133	ปานกลาง
5. จำนวนชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์ที่กำหนดให้ไม่เหมาะสม	3.05	0.983	ปานกลาง
รวม	3.17	1.01	ปานกลาง
ด้านผู้สอน			
6. อาจารย์ไม่มีความเชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	2.35	1.19	น้อย
7. อาจารย์ขาดการเตรียมความพร้อมในการสอน	2.27	1.20	น้อย
8. อาจารย์ไม่มีความรับผิดชอบต่อการสอน	2.04	1.21	น้อย
9. อาจารย์ขาดความกระตือรือร้นในการสอนเพื่อให้เกิดการสื่อสารภาษาอังกฤษ	2.22	1.24	น้อย
10. อาจารย์ไม่กระตุ้นให้ผู้เรียนสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในชั้นเรียน	2.53	1.24	น้อย
รวม	2.28	1.21	น้อย
ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนรู้			
11. วิธีสอนไม่หลากหลาย	2.99	1.17	ปานกลาง
12. ขาดเทคนิคการสอนที่จะทำให้เข้าใจวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษ	2.95	1.19	ปานกลาง
13. กิจกรรมการเรียนรู้ไม่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร	2.96	1.13	ปานกลาง
14. ขาดกิจกรรมการฝึกทักษะการสื่อสาร เช่น พูดหน้าชั้นเรียน อภิปราย นำเสนองาน	2.96	1.16	ปานกลาง
15. ขาดการใช้เทคโนโลยีประกอบการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	2.90	1.15	ปานกลาง
รวม	2.95	1.16	ปานกลาง
ด้านการวัดและประเมินผล			
16. ข้อสอบไม่สอดคล้องกับเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	2.64	1.22	ปานกลาง
17. ข้อสอบเน้นความถูกต้องของไวยากรณ์มากกว่าการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร	3.20	1.25	ปานกลาง
18. วิธีการวัดผลไม่เหมาะสมกับเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	2.87	1.15	ปานกลาง
19. ใช้การทดสอบเพียงอย่างเดียวเพื่อประเมินผลการเรียนรู้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษ	3.06	1.06	ปานกลาง
20. การทดสอบด้วยข้อเขียนไม่เหมาะสมกับการประเมินทักษะการสื่อสาร	2.89	1.09	ปานกลาง
รวม	2.93	1.15	ปานกลาง

รายการ	Mean	S.D	ระดับปัญหา
ด้านผู้เรียน			
21. ผู้เรียนมีปัญหาในการออกเสียงคำ วลี หรือประโยค	3.35	1.17	ปานกลาง
22. ผู้เรียนมีปัญหาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์	3.49	1.13	มาก
23. ผู้เรียนขาดความเข้าใจในกฎเกณฑ์ ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	3.46	1.07	มาก
24. ผู้เรียนมีปัญหาในการพูด เช่น ตอบคำถาม พูดหน้าชั้นเรียน	3.48	1.13	มาก
25. ผู้เรียนมีปัญหาในการฟัง เช่น ฟังข่าว สัมภาษณ์ สารคดี	3.46	1.06	มาก
26. ผู้เรียนมีปัญหาในการอ่าน เช่น หนังสือเรียน หนังสือพิมพ์ บทความ	3.34	1.13	มาก
27. ผู้เรียนมีปัญหาในการเขียน เช่น การเขียนตามโครงสร้างที่กำหนด การเขียนสรุป การเขียนอธิบาย หรือเขียนแสดงความคิดเห็น	3.42	1.06	มาก
28. ผู้เรียนมีปัญหาในการสื่อสาร เช่น ตอบข้อซักถาม อภิปราย พูดนำเสนอ	3.44	1.07	มาก
29. ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	3.39	1.13	ปานกลาง
30. ผู้เรียนขาดความกล้าในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	3.55	1.20	มาก
รวม	3.44	1.11	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยรวม ด้านหลักสูตรมีปัญหา ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 ด้านผู้สอนมีปัญหา ระดับน้อย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 ด้านวิธีสอน และกิจกรรมการเรียนมีปัญหา ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.95 ด้านการวัดและประเมินผล มี ปัญหา ระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.93 และด้านผู้เรียนมีปัญหา ระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความต้องการพัฒนาทักษะการ
สื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 รายข้อในแต่ละด้าน

รายการ	Mean	S.D	ระดับ ความต้องการ
ทักษะการฟัง			
1. สามารถฟังข้อมูลที่หลากหลายประเภทได้ เช่น สารคดี การสัมภาษณ์ ข่าว	3.49	1.01	มาก
2. สามารถฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น บอกรายละเอียด หรือจับประเด็นสำคัญได้	3.47	1.04	มาก
3. สามารถฟังและบอกรวบรวมประเด็นของเรื่องที่ฟังได้	3.51	1.02	มาก
4. สามารถวิเคราะห์ระหว่างข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังได้	3.44	1.02	มาก
5. สามารถแสดงความคิดเห็นของตนต่อเรื่องที่ฟังได้	3.47	1.02	มาก
รวม	3.48	1.02	มาก
ทักษะการอ่าน			
6. สามารถอ่านและเข้าใจข้อมูลจากแหล่งที่หลากหลายได้ เช่น นิตยสาร หนังสือพิมพ์	3.52	1.01	มาก
7. สามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้ เช่น บอกรายละเอียด หรือประเด็นสำคัญ	3.45	1.01	มาก
8. สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	3.46	1.02	มาก
9. สามารถบอกเหตุผลของผู้เขียนในการโต้แย้งข้อมูลได้	3.42	1.03	มาก
10. สามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล	3.40	1.03	ปานกลาง
11. สามารถบอกเจตคติผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านได้	3.37	1.03	ปานกลาง
รวม	3.44	1.02	มาก
ทักษะการพูด			
12. สามารถพูดสนทนาในสถานการณ์ที่หลากหลายได้	3.48	1.05	มาก
13. สามารถพูดสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์	3.33	1.15	ปานกลาง
14. สามารถตอบคำถามโดยให้เหตุผลประกอบได้	3.40	1.07	ปานกลาง
15. สามารถพูดสื่อสารเพื่อสะท้อนความคิดเห็นของตนได้	3.38	1.07	ปานกลาง
16. สามารถพูดนำเสนอข้อมูลได้อย่างถูกต้องตามหลักการ/รูปแบบการพูดนำเสนอ	3.38	1.10	ปานกลาง
17. สามารถพูดนำเสนอข้อมูลโดยใช้สื่อประกอบได้อย่างน่าสนใจ	3.40	1.08	ปานกลาง
รวม	3.40	1.09	ปานกลาง

รายการ	Mean	S.D	ระดับ ความต้องการ
ทักษะการเขียน			
18. มีความเข้าใจหลักไวยากรณ์พื้นฐานในการเขียน	3.37	1.01	ปานกลาง
19. สามารถเขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักการ/รูปแบบการเขียน	3.36	1.03	ปานกลาง
20. สามารถเขียนสื่อสารในรูปแบบที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการได้	3.4	1.06	ปานกลาง
21. สามารถเขียนงานจากการค้นคว้าข้อมูลได้	3.38	1.04	ปานกลาง
22. สามารถเขียนให้เหตุผลเพื่อสนับสนุนข้อโต้แย้งของคนได้	3.35	1.02	ปานกลาง
23. สามารถเขียนเพื่อสะท้อนมุมมองของตนได้	3.38	1.00	ปานกลาง
รวม	3.37	1.03	ปานกลาง
ทักษะการสื่อสาร (ในภาพรวม)			
24. สามารถสื่อสารได้หลายรูปแบบ เช่น การพูด การเขียน ทำทาง	3.50	0.98	มาก
25. สามารถสื่อสารด้วยวิธีการที่หลากหลายได้ เช่น เพลง โฆษณา โปสเตอร์	3.45	0.998	มาก
26. สามารถสื่อสารในสถานการณ์ที่หลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.42	1.018	มาก
27. สามารถสื่อสารเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์หลายด้าน เช่น แข่งให้ทราบ บอกให้ทำ	3.41	1.02	มาก
28. สามารถสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนมุมมอง/แนวคิดระหว่างกันได้	3.43	0.983	มาก
29. สามารถใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารได้	3.52	0.968	มาก
30. สามารถสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟัง/ผู้อ่านในการสื่อสารได้	3.50	0.975	มาก
รวม	3.46	0.99	มาก

จากตารางที่ 9 พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 โดยรวมในแต่ละด้าน คือ ด้านทักษะการฟังมีความต้องการระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 ด้านทักษะการอ่านมีความต้องการระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ด้านทักษะการพูดมีความต้องการระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ด้านทักษะการเขียน มีความต้องการระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 และด้านทักษะการสื่อสารมีความต้องการระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46

ตารางที่ 10 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.69	4.00	1.42	2.63	0.34
ภายในกลุ่ม	191.03	354.00	0.54		
รวม	196.72	358.00			

จากตารางที่ 10 พบว่านักศึกษาที่อยู่ต่างกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.มีระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.

กลุ่มสาขาวิชา	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร					
	Mean	วิทยาศาสตร์ กายภาพ	วิศวกรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	บริหาร	มนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์
		3.010	3.486	3.210	3.157	3.085
วิทยาศาสตร์ กายภาพ	3.010	-	.276	.200	.053	.125
วิศวกรรมศาสตร์	3.486	-	-	.476*	.329*	.401*
เกษตรศาสตร์	3.210	-	-	-	.147	.076
บริหาร	3.157	-	-	-	-	.072
มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	3.085	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 11 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ด้านหลักสูตร จำแนกตาม กลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ. พบว่า ผลต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ แตกต่างจากกลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาบริหาร และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านผู้สอน จำแนกตามกลุ่ม สาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	2.853	4	.713	.660	.620
ภายในกลุ่ม	382.733	354	1.081		
รวม	385.586	358			

จากตาราง 12 พบว่านักศึกษาที่อยู่ต่างกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ. มีระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านผู้สอน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 13 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	6.207	4	1.552	1.543	.189
ภายในกลุ่ม	356.028	354	1.006		
รวม	362.235	358			

จากตาราง 13 พบว่านักศึกษาที่อยู่ต่างกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ. มีระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 14 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.881	4	1.470	2.702	.030
ภายในกลุ่ม	192.627	354	.544		
รวม	198.508	358			

จากตาราง 14 พบว่า นักศึกษาที่อยู่ต่างกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ. มีระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.

กลุ่มสาขาวิชา	ผลต่างของค่าเฉลี่ยระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ					
	ด้านการวัดและประเมินผล					
	Mean	วิทยาศาสตร์ กายภาพ	วิศวกรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	บริหาร	มนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์
		2.977	3.463	3.061	3.084	3.041
วิทยาศาสตร์ กายภาพ	2.977	-	.401*	.084	.023	.021
วิศวกรรมศาสตร์	3.463	-	-	.485*	.379*	.422*
เกษตรศาสตร์	3.061	-	-	-	.107	.063
บริหาร	3.084	-	-	-	-	.044
มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	3.041	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 15 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายคู่ของระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ด้านการวัดและประเมินผล จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ. พบว่าผลต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสาขาวิชา วิศวกรรมศาสตร์ แตกต่างจากกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ กลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาบริหาร และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ตารางที่ 16 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่าง ของระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ด้านผู้เรียน จำแนกตามกลุ่ม สาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	5.448	4	1.362	1.567	.183
ภายในกลุ่ม	307.721	354	.869		
รวม	313.169	358			

จากตาราง 16 พบว่านักศึกษาที่อยู่ต่างกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ. มีระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ด้านผู้เรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 17 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการฟัง จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.715	4	1.929	2.170	.072
ภายในกลุ่ม	314.624	354	.889		
รวม	322.339	358			

จากตาราง 17 พบว่านักศึกษาที่อยู่ต่างกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ. มีระดับความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการฟังไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 18 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการอ่าน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.152	4	.788	.863	.486
ภายในกลุ่ม	323.188	354	.913		
รวม	326.340	358			

จากตาราง 18 พบว่านักศึกษาที่อยู่ต่างกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ. มีระดับความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการอ่านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 19 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการพูด จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	7.082	4	1.770	1.711	.147
ภายในกลุ่ม	366.285	354	1.035		
รวม	373.367	358			

จากตาราง 19 พบว่านักศึกษาที่อยู่ต่างกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ. มีระดับความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการพูดไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 20 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการเขียน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	4.070	4	1.017	1.512	.198
ภายในกลุ่ม	238.228	354	.673		
รวม	242.297	358			

จากตาราง 20 พบว่านักศึกษาที่อยู่ต่างกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ. มีระดับความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการเขียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 21 ค่าสถิติเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการสื่อสาร จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ.

แหล่งความแปรปรวน	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3.937	4	.984	1.149	.333
ภายในกลุ่ม	303.163	354	.856		
รวม	307.100	358			

จากตาราง 21 พบว่านักศึกษาที่อยู่ต่างกลุ่มสาขาวิชาตามเกณฑ์ สมศ. มีระดับความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ด้านทักษะการสื่อสารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ หรือข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หรือความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21

มีประเด็นที่สามารถนำมาสรุปได้ ดังนี้

1. ปัญหาและความต้องการด้านหลักสูตร

ปัญหาด้านหลักสูตรเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา นักศึกษาบางส่วนเห็นว่าเนื้อหาที่สอนยังไม่สอดคล้องกับรายวิชา หรือ ตามคำอธิบายรายวิชา นอกจากนี้ นักศึกษายังเห็นว่าเนื้อหาที่สอนเน้นทฤษฎี กฎเกณฑ์ ไวยากรณ์ แต่ไม่เน้นการปฏิบัติ หรือการนำไปประยุกต์ใช้ และนักศึกษายังเห็นว่าเนื้อหาที่นำมาสอนนั้น ไม่สามารถนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวันได้

ความต้องการ คือ ต้องการให้นำภาษาอังกฤษมาสอนโดยบูรณาการกับสาขาวิชาที่นักศึกษาเรียน เนื้อหาที่นำมาสอนควรเน้นที่การสนทนา การสื่อสารในชีวิตประจำวัน หรือเนื้อหาภาษาอังกฤษที่เป็นเรื่องใกล้ตัว

2. ปัญหาและความต้องการด้านผู้สอน

ปัญหาด้านผู้สอนนั้น นักศึกษาบางส่วนเห็นว่าครูสอนไม่เข้าใจ สอนไม่สนุก ไม่น่าเรียน และทำให้ผู้เรียนรู้สึกเครียด

ความต้องการ คือ ต้องการให้ครู สอนและอธิบายให้ผู้เรียนได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันเมื่อมีการมอบหมายงาน ครูควรอธิบายให้ผู้เรียนได้เข้าใจรายละเอียดของงานว่าต้องการให้ผู้เรียนทำอะไร อย่างไร เป็นต้น นอกจากนี้ยังต้องการให้ครูผู้สอนใส่ใจผู้เรียนให้มากขึ้น ความต้องการ อื่นๆ เกี่ยวกับด้านผู้สอน คือ นักศึกษาต้องการให้ครูสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับผู้เรียนแทนการพูด หรืออธิบายเป็นภาษาไทย หรืออาจใช้ภาษาไทยบ้างเล็กน้อย นอกจากนี้แล้ว ผู้เรียนยังต้องการเรียนกับครูสอนที่เป็นชาวต่างชาติ หรือเจ้าของภาษาให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อผู้เรียนจะได้คุ้นเคยกับสำเนียงเจ้าของภาษา และทำให้ผู้เรียนกล้าที่จะสื่อสารกับชาวต่างชาติมากขึ้น

3. ปัญหาและต้องการด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียน

ปัญหาด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียน คือ ผู้เรียนเห็นว่าวิธีการสอน หรือ รูปแบบการสอนในชั้นเรียนยังไม่หลากหลาย จำเจ ไม่น่าสนุก นอกจากนี้ กิจกรรมในชั้นเรียนยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนทำแต่แบบฝึกหัด หรือทำกิจกรรมที่เป็นเรื่องใกล้ตัว และบางกิจกรรมยังทำให้ผู้เรียนรู้สึกเครียด

ความต้องการด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียน คือ ต้องการให้มีรูปแบบ หรือวิธีการ สอนที่สนุก หลากหลาย น่าสนใจ รวมถึงมีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติควบคู่กับการเรียนเนื้อหา สำหรับกิจกรรมการเรียนนั้น ควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกการสื่อสาร การสนทนากับชาวต่างชาติ และควรจัดให้มีชาวต่างชาติมาร่วมในกิจกรรมการเรียน ควรจัดให้มีกิจกรรมส่งเสริมทักษะ ภาษาอังกฤษ เช่น การแสดงละคร นอกจากนี้ ในกิจกรรมการเรียนการสอนควรมีสื่อการสอนที่ หลากหลาย และทันสมัย เพื่อให้ผู้เรียนสนใจ และเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น รวมถึงการนำสื่อต่างๆ ในชีวิตประจำวันมาปรับใช้ในการฝึกฝนภาษา

4. ปัญหาและความต้องการด้านการวัดและประเมินผล

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลนั้น ผู้เรียนบางส่วนเห็นว่าข้อสอบส่วนใหญ่ยังมุ่งเน้น ที่ความรู้ ความจำ นอกจากนี้ผู้เรียนยังเห็นว่าข้อสอบวัดไม่ตรงกับเนื้อหาที่เรียน

ความต้องการ คือ ต้องการให้มีการทดสอบย่อยด้วยรูปแบบที่หลากหลาย เช่น สอบพูด สอบการสนทนา หรือ เขียนคำศัพท์ เป็นต้น

5. ปัญหาและความต้องการด้านผู้เรียน

ปัญหาด้านผู้เรียนนั้น นักศึกษาเห็นว่าผู้เรียนบางส่วนมีพื้นฐานภาษาอังกฤษไม่ดี ไม่ค่อย รู้คำศัพท์ ไม่เข้าใจกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ นอกจากนี้ นักศึกษาบางคนยังไม่สนใจการเรียน หรือรู้สึก เบื่อหน่ายกับการเรียนภาษาอังกฤษ รวมทั้งรู้สึกว่าเด็กไทยไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ

ความต้องการ คือ ต้องการให้ครูผู้สอนปูพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนก่อน เช่น ความรู้ด้านคำศัพท์ และไวยากรณ์

6. ปัญหาและความต้องการด้านทักษะภาษา ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน ทักษะการ พูด ทักษะการเขียน และทักษะการสื่อสาร ในภาพรวม

ปัญหาด้านทักษะภาษานั้น นักศึกษาเห็นว่าผู้เรียนหลายคนขาดทักษะการพูด คือ ไม่ สามารถสนทนา พูดได้ตอบ หรือสื่อสารกับชาวต่างชาติได้

ความต้องการ คือ ต้องการให้เน้นทักษะการสื่อสารมากที่สุด โดยเฉพาะทักษะการพูด นอกจากนี้ ผู้เรียนยังต้องการที่จะได้รับการพัฒนาทักษะภาษาในทุกทักษะ และเห็นว่าทักษะการ สื่อสารเป็นทักษะที่สำคัญที่สุด โดยผู้เรียนต้องการที่จะฟังออกและพูดได้ตอบได้ อีกทั้งผู้เรียนยัง ต้องการที่จะฝึกฝนทักษะการสื่อสารกับชาวต่างชาติให้มากขึ้นทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อสร้าง ความคุ้นเคยกับสำเนียงเจ้าของภาษา และฝึกให้ผู้เรียนกล้าที่จะสนทนากับชาวต่างชาติมากขึ้น

นอกจากนี้ ผู้เรียนยังต้องการให้มีการสื่อสารในห้องเรียนด้วยภาษาอังกฤษ รวมถึงให้ผู้เรียนได้พูดสื่อสารกันเองด้วยภาษาอังกฤษ และให้เน้นการสนทนาภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ โดยเป็นการสื่อสารที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

7. ความต้องการอื่นๆ

นักศึกษาต้องการให้เพิ่มจำนวนชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษมากขึ้น และอยากให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีความสนุกสนาน และผู้เรียนก็ต้องการให้มีโครงการรับนักศึกษาแลกเปลี่ยน (Exchanged students) ที่เป็นชาวต่างชาติเข้ามาเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนภาษา นอกจากนี้ ผู้เรียนยังเห็นว่าการใช้ภาษาอังกฤษยังจำกัดแต่เพียงในห้องเรียน ดังนั้นจึงอยากให้ครูผู้สอนจัดให้มีกิจกรรมการนำภาษาอังกฤษไปใช้นอกห้องเรียน สำหรับกิจกรรมการเรียนนั้น ผู้เรียนยังต้องการให้มีกิจกรรมที่ให้ความบันเทิงด้านภาษา เช่น กิจกรรมละคร เพลง ภาพยนตร์ เป็นต้น ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ ผู้เรียนเห็นว่ามหาวิทยาลัยควรเข้ามามีส่วนร่วม และให้การสนับสนุน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษ ที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษ ที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่ศึกษา อยู่ชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2556 ที่ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น จำนวน 359 คน เครื่องมือ ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัย แม่โจ้ โดยแบบสอบถามเป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า 6 ระดับ (Rating scale) ข้อมูลที่ได้ นำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ และการสรุปประเด็นเนื้อหา (Content analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาการพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านผู้สอน ด้านวิธี สอนและกิจกรรมการสอน ด้านการวัดประเมินผล และด้านผู้เรียน โดยภาพรวมมีปัญหาในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านผู้เรียนมีปัญหามากที่สุด ($\bar{X} = 3.44$) รองลงมา คือ ด้าน หลักสูตร ($\bar{X} = 3.17$) ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียน ($\bar{X} = 2.95$) และ ด้านการวัดและ ประเมินผล ($\bar{X} = 2.93$) ตามลำดับ ขณะที่ด้านผู้สอนมีปัญหาที่น้อยที่สุด ($\bar{X} = 2.28$)

2. ความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษ ที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ทักษะ คือ ด้านทักษะการฟัง ด้าน ทักษะการอ่าน ด้านทักษะการพูด ด้านทักษะการเขียน และด้านทักษะการสื่อสาร เมื่อพิจารณาราย ด้านพบว่า ความต้องการด้านทักษะการฟังมีมากที่สุด ($\bar{X} = 3.48$) รองลงมา คือ ด้านทักษะการ

สื่อสาร ($\bar{X} = 3.46$) ด้านทักษะการอ่าน ($\bar{X} = 3.44$) ด้านทักษะการพูด ($\bar{X} = 3.40$) และด้าน
ทักษะการเขียน ($\bar{X} = 3.37$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และความต้องการ
พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษ ที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ผู้วิจัยพบ
ประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผล 2 ประเด็น คือ 1) ด้านสภาพปัญหาการจัดการเรียนการ
สอนรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ และ 2) ด้านความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 โดยนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

ด้านปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับ
ปานกลางเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าปัญหาด้านหลักสูตร ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียน และ
ด้านการวัดและประเมินผล ตามความคิดเห็นของผู้เรียนมีปัญหาระดับปานกลาง ขณะที่ปัญหาด้าน
ผู้สอนอยู่ในระดับน้อย ซึ่งตรงข้ามกับปัญหาด้านผู้เรียนที่อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ปัญหาในแต่ละด้าน
ของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ด้านผู้เรียน โดยรวมมีปัญหาระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$) ในทุกประเด็น ได้แก่ ผู้เรียนมีปัญหา
ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ขาดความเข้าใจในกฎเกณฑ์ ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ มีปัญหาในการพูด เช่น
ตอบคำถาม พูดหน้าชั้นเรียน ผู้เรียนมีปัญหาในการฟัง เช่น ฟังข่าว สัมภาษณ์ สารคดี ผู้เรียนมี
ปัญหาในการอ่าน เช่น หนังสือเรียน หนังสือพิมพ์ บทความ มีปัญหาในการเขียน เช่น การเขียนตาม
โครงสร้างทีู่กกำหนด การเขียนสรุป การเขียนอธิบาย หรือเขียนแสดงความคิดเห็น ผู้เรียนมี
ปัญหาในการสื่อสาร เช่น ตอบข้อซักถามอภิปราย พูดนำเสนองาน นอกจากนี้ ผู้เรียนยังขาด
แรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และขาดความกล้าในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับที่นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นไว้ เช่นเดียวกับที่ ชีราภรณ์ พลายเล็ก
(2554: 56-57) ได้กล่าวไว้ว่าข้อจำกัดด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา คือ ออกเสียงคำศัพท์ไม่ถูก รู้

คำศัพท์น้อย ใช้ประโยคไม่ถูกต้องตามโครงสร้างภาษา ไม่สามารถเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมในการสื่อสาร ไม่สามารถพูดโต้ตอบได้อย่างเป็นธรรมชาติ รวมถึงไม่สามารถสนทนาโต้ตอบได้ตรงวัตถุประสงค์

2. ด้านหลักสูตร โดยรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$) เมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า ผู้เรียนเห็นว่าเนื้อหาที่เรียนเน้นทฤษฎีมากกว่าการปฏิบัติเป็นปัญหาในระดับมาก ขณะที่ประเด็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หรือเนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับความต้องการผู้เรียนในแง่การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร และเนื้อหา วิชาไม่สามารถนำไปใช้สื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน หรือการทำงานนั้น ผู้เรียนเห็นว่า เป็นปัญหาในระดับปานกลาง ซึ่งในประเด็นเกี่ยวกับเนื้อหา นี้ จอห์นสันและมอร์โรว์ (Johnson and Morrow, 1981: 59-60) ได้ให้หลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า ต้องให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่มีลักษณะเหมือนในชีวิตจริงมากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริง เนื้อหาที่สอนควรเน้นการใช้ภาษาตามสถานการณ์มากกว่าการใช้รูปแบบภาษา นอกจากนี้ ควรเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจริงๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพูด หรือสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียน โดยรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.95$) ในทุกประเด็น ได้แก่ วิธีสอนไม่หลากหลาย ขาดเทคนิคการสอนที่จะทำให้เข้าใจถึงวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษ กิจกรรมการเรียนไม่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ขาดกิจกรรมการฝึกทักษะการสื่อสาร เช่น พูดหน้าชั้นเรียน อภิปราย นำเสนองาน และขาดการใช้เทคโนโลยีประกอบการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นประเด็นเดียวกับที่นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นไว้ สอดคล้องกับการอภิปรายของ โรลส์ตัน และแบล็ค (Roulston and Black, 1992:190-193) ซึ่งกล่าวไว้ว่า ผลกระทบที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ คือ การขาดแคลนวิธีการสอน หรือความไม่เหมาะสมของวิธีการสอน และการขาดโอกาสของผู้เรียนในการฝึกฝนทักษะการสื่อสาร

4. ด้านการวัดและประเมินผลข้อสอบ โดยรวมมีปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.93$) ในทุกประเด็น ได้แก่ ข้อสอบไม่สอดคล้องกับเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ข้อสอบเน้นความถูกต้องของไวยากรณ์มากกว่าการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร วิธีการวัดผลไม่เหมาะสมกับเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ใช้การทดสอบเพียงอย่างเดียวเพื่อประเมินผลการเรียนรู้ในการสื่อสาร

ภาษาอังกฤษ และการทดสอบด้วยข้อเขียนไม่เหมาะสมกับการประเมินทักษะการสื่อสาร สำหรับ ประเด็นการวัดและประเมินผลทักษะการสื่อสารนั้น โจนส์ (Jones, 1996: 67-74) ได้ให้ ข้อเสนอแนะว่า การประเมินต้องจัดให้เป็นทางการ เพื่อให้สอบในเวลาที่กำหนดและมีการให้ คะแนนแก่ผู้เรียน มีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในการ ปฏิบัติในสถานการณ์การสื่อสารที่แท้จริง และการประเมินต้องสามารถดึงเอาความรู้ความเข้าใจที่ แท้จริงของผู้เรียนออกมาเพื่อที่ทักษะการสื่อสารของผู้เรียนจะถูกวิเคราะห์และพัฒนาต่อไป

5. ด้านผู้สอน โดยรวมมีปัญหาในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.28$) ในทุกประเด็น ได้แก่ อาจารย์ไม่มีความเชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อาจารย์ขาดการเตรียมความพร้อมในการ สอน หรือไม่มีความรับผิดชอบต่อการสอนอาจารย์ อย่างไรก็ตาม ในประเด็นที่ว่าอาจารย์ขาดความ กระตือรือร้นในการสอนเพื่อให้เกิดการสื่อสารภาษาอังกฤษ และอาจารย์ไม่กระตุ้นให้ผู้เรียน สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในชั้นเรียนนั้น ถึงแม้จะมีปัญหาในระดับน้อย แต่ก็ยังเป็นประเด็นที่ผู้เรียน บางคนได้แสดงข้อคิดเห็นไว้ ซึ่งปัญหาด้านครูผู้สอนในระดับมหาวิทยาลัยตรงข้ามกับปัญหาของ ครูผู้สอนระดับโรงเรียน จากงานวิจัยของ นพมาศ หงษาชาติ (2553 หน้า 184) สรุปปัญหาของครู สอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาไว้ว่า ครูสอนภาษาอังกฤษขาดองค์ความรู้ทางภาษาอังกฤษ และเทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษ ขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ครูใช้ภาษาไทยใน การอธิบาย เน้นการสอนแบบท่องจำ การแปลความหมายของศัพท์ และการอธิบายกฎเกณฑ์ทาง ไวยากรณ์

ด้านความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21

ความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ความต้องการด้านทักษะการฟัง ด้านทักษะการอ่าน และด้านทักษะการ สื่อสารอยู่ในระดับมาก ขณะที่ความต้องการด้านทักษะการพูด และด้านทักษะการเขียนอยู่ในระดับ ปานกลาง ซึ่งความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ในแต่ละด้านมี รายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ด้านทักษะการฟัง โดยรวมมีความต้องการระดับมาก ($\bar{X} = 3.48$) ในทุกด้าน ได้แก่ สามารถฟังข้อมูลที่หลากหลายประเภทได้ เช่น สารคดี การสัมภาษณ์ ข่าว สามารถฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น บอกรายละเอียด หรือจับประเด็นสำคัญได้ สามารถฟังและบอกรายละเอียดของเรื่องที่ฟังได้ สามารถวิเคราะห์ระหว่างข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังได้ สามารถแสดงความคิดเห็นของตนต่อเรื่องที่ฟังได้ ในด้านความความต้องการพัฒนาทักษะการฟังนั้น นักศึกษาได้เสนอแนะความคิดเห็นไว้ว่าต้องการที่จะฝึกฝนทักษะการฟัง โดยให้ครูสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน รวมถึงต้องการเรียนกับผู้สอนชาวต่างชาติ หรือเจ้าของภาษาเพื่อจะได้สร้างความคุ้นเคยกับสำเนียงเจ้าของภาษา ซึ่งสอดคล้องกับที่ ฮาร์เมอร์ (2546 อ้างใน ฮาฮีตะ คีนามอ, 2553: 74) ได้กล่าวไว้ว่า ในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษนั้น วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ต้องให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การฟังภาษาในหลากหลายรูปแบบ รวมถึงการฟังสำเนียงจากเจ้าของภาษาจากสื่อประเภทต่างๆ เช่น เทป ซีดี เป็นต้น

2. ด้านทักษะการอ่าน โดยรวมมีความต้องการระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ประเด็นทักษะการอ่านที่ผู้เรียนต้องการพัฒนาระดับมาก คือ สามารถอ่านและเข้าใจข้อมูลจากแหล่งที่หลากหลายได้ เช่น นิตยสาร หนังสือพิมพ์ สามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้ เช่น บอกรายละเอียดหรือประเด็นสำคัญ สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ และสามารถบอกเหตุผลของผู้เขียนในการโต้แย้งข้อมูลได้ สำหรับประเด็นทักษะการอ่านที่ผู้เรียนต้องการพัฒนาระดับปานกลาง คือ สามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล และสามารถบอกเจตคติผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านได้ ในประเด็นเกี่ยวกับทักษะการอ่านเพื่อการสื่อสาร คมเดียน โพธิสุวรรณ (2535 หน้า 11-14) ได้อธิบายถึงการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารไว้ว่า ครูผู้สอนต้องไม่เน้นรายละเอียดของประโยค แต่ต้องเน้นเรื่องความเข้าใจในความสัมพันธ์ของประโยคต่างๆ ในแต่ละย่อหน้าที่สัมพันธ์กัน และต้องให้ผู้เรียนเข้าใจจุดประสงค์ของเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ บทอ่านที่นำมาสอนควรมีลักษณะเป็นธรรมชาติคล้ายกับบทอ่านที่พบในชีวิตจริง (Authentic texts) เช่น ข่าว โฆษณา ประกาศ เพื่อให้ผู้เรียนได้คุ้นเคย รวมถึงควรให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะสัมพันธ์ในการอ่าน หมายถึง การให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะอื่นที่สัมพันธ์กับทักษะการอ่าน เช่น เมื่ออ่านเรื่องจบต้องสามารถพูด หรือเขียน เพื่อถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจในเรื่องที่อ่านไปแล้วได้ เป็นต้น

3. ด้านทักษะการพูด โดยรวมมีความต้องการระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า ประเด็นทักษะการพูดที่ผู้เรียนต้องการพัฒนาระดับมาก คือ สามารถพูดสนทนาในสถานการณ์ที่หลากหลายได้ ส่วนประเด็นอื่นๆ ผู้เรียนต้องการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ สามารถพูดสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ สามารถตอบคำถามโดยให้เหตุผลประกอบได้ สามารถพูดสื่อสารเพื่อสะท้อนความคิดเห็นของตนได้ สามารถพูดนำเสนอข้อมูลได้อย่างถูกต้องตามหลักการ หรือรูปแบบการพูดนำเสนอ และสามารถพูดนำเสนอข้อมูลโดยใช้สื่อประกอบได้อย่างน่าสนใจ ในประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูด ทอร์นบิวรี (Thornbury, 2005) อ้างใน ฟัสว้าง พัฒนะพิเชษฐ, ม.ปป.: 43) ได้อธิบายถึงความท้าทายในการพูดภาษาต่างประเทศว่า ผู้เรียนต้องมีความรู้ในเรื่องไวยากรณ์พื้นฐานที่สำคัญ มีความรู้คำศัพท์ที่สำคัญและถูกใช้บ่อยอย่างน้อย 1,000 คำ รวมถึงสำนวน หรือวลีที่สำคัญ และการใช้วัจนกรรมทั่วไป เช่น การร้องขอ การเชื้อเชิญ และความสามารถในการออกเสียงที่เป็นที่เข้าใจได้

4. ด้านทักษะการเขียน โดยรวมมีความต้องการระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) ในทุกด้าน ได้แก่ มีความเข้าใจหลักไวยากรณ์พื้นฐานในการเขียน สามารถเขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักการ หรือรูปแบบการเขียนสามารถเขียนสื่อสารในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการได้ สามารถเขียนงานจากการค้นคว้าข้อมูลได้สามารถเขียนให้เหตุผลเพื่อสนับสนุนข้อโต้แย้งของตนได้ สามารถเขียนเพื่อสะท้อนมุมมองของตนได้ แม้ว่าข้อมูลปัญหาค้นผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาการเขียนอยู่ในระดับมาก แต่ความต้องการพัฒนาทักษะการเขียนกลับมีระดับปานกลาง อย่างไรก็ตาม จากงานวิจัยของเคียนและกิบสัน (Keane and Gibson, 1999: 115-121) ได้สะท้อนมุมมองของนักศึกษา ซึ่งกล่าวว่าภาระงานการเขียนเพื่อการสื่อสารในการทำงานนั้นมีเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆตลอดมา ซึ่งทำให้อนุมานได้ว่าทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารเป็นทักษะสำคัญที่นักศึกษาต้องการที่จะพัฒนานอกจากนี้ เรเมอร์ (Reimer, 2007: 92) ได้ยกตัวอย่างรูปแบบการเขียนเพื่อการสื่อสาร เช่น การเขียนรายงาน การเขียนทางเทคนิค การเขียนบทความ การสะท้อนมุมมอง หรือแนวคิดต่อบทความ และการเขียนประชุมสัมมนา เป็นต้น

5. ด้านทักษะการสื่อสาร โดยรวมมีความต้องการระดับมาก ($\bar{X} = 3.46$) ในทุกด้าน ได้แก่ สามารถสื่อสารได้หลายรูปแบบ เช่น การพูด การเขียน ทำทาง สามารถสื่อสารด้วยวิธีการที่หลากหลายได้ เช่น เพลง โฆษณา โปสเตอร์ สามารถสื่อสารในสถานการณ์ที่หลากหลายได้อย่างมี

ประสิทธิภาพ สามารถสื่อสารเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์หลายด้าน เช่น แจ้งให้ทราบ บอกให้ทำ สามารถสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนมุมมอง หรือแนวคิดระหว่างกันได้สามารถใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารได้ และสามารถสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟังและผู้อ่านในการสื่อสารได้ สำหรับทักษะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 นี้ กรีนสไตน์ (Greenstein, 2012, pp. 27-28) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 จะมีรูปแบบการสื่อสารที่หลากหลาย และเน้นทักษะสัมพันธ์ หมายถึงการใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในการสื่อสาร ทั้งนี้ ทักษะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 ได้ให้ความสำคัญด้านการสื่อสารเพื่อวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย ด้านรูปแบบและสถานการณ์การสื่อสารที่ในบริบทที่แตกต่างกัน และการประยุกต์ใช้ทักษะการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ รวมถึงการใช้สื่อประกอบการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. จากข้อมูลแบบสอบถามเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้เรียน ทำให้ทราบข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอนในการทำความรู้จักผู้เรียน ทราบถึงพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนจึงควรทราบข้อมูลเบื้องต้นของผู้เรียน เพื่อจะได้จัดเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียนหากจำเป็น ซึ่งได้แก่ การปรับพื้นฐานความรู้ของเนื้อหาวิชาผู้เรียนก่อนเรียน หรือการจัดกลุ่มผู้เรียนตามพื้นฐานความรู้ รวมถึงการจัดเตรียมเนื้อหาให้เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน
2. จากข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของผู้เรียนต่อปัญหาการจัดการเรียนการสอนและการประเมินตนเองเกี่ยวกับปัญหาทักษะภาษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ครูผู้สอนในการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ดังนั้น ครูผู้สอนควรจัดทำแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่สอน เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาผู้เรียนทั้งเป็นรายบุคคล และรายกลุ่ม รวมถึงเป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
3. จากข้อมูลแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา ทำให้ทราบถึงความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนในเบื้องต้น ซึ่งข้อมูลนี้เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนในแง่การจัดหลักสูตรให้ตรงตามความ

ต้องการของผู้เรียน ดังนั้นครูผู้สอนที่ต้องการพัฒนาหลักสูตร หรือปรับปรุงหลักสูตร จึงควรสำรวจ หรือวิเคราะห์ความต้องการ (Needs analysis) ของผู้เรียนเพื่อให้ได้หลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับผู้วิจัยที่ต้องการพัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 มีข้อเสนอแนะในการทำวิจัย ดังนี้

1. ควรมีการทำวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในประเด็นปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. ควรมีการทำวิจัยเพื่อวิเคราะห์ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียน เพื่อจะได้ทราบถึงปัญหาทักษะภาษาอังกฤษเฉพาะด้านของผู้เรียน
3. ควรมีการทำวิจัยเพื่อวิเคราะห์ความต้องการ (Needs analysis) ของผู้เรียนในเชิงลึกและครอบคลุมทุกด้านที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
4. ควรมีการทำวิจัยเพื่อศึกษาทิศทาง หรือรูปแบบการการสอนสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 โดยสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หรือนักการศึกษาระดับประเทศ รวมถึงครูสอนภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์สอนและเป็นที่ยอมรับ เพื่อจะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาหลักสูตรที่เกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2545. คู่มือการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กาญจนา วัฒนาบุ. 2545. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: ธนพร การพิมพ์.

กิ่งแก้ว อาริรักษ์. 2546. การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบหลากหลาย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

คมเดือน โพธิ์สุวรรณ. 2535. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน
นาฏศิลป์ชั้นกลางที่เรียนโดยวิธีอ่านเพื่อการสื่อสารกับวิธีอ่านแบบดั้งเดิม. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.

วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และอชิป จิตตฤกษ์. 2554. ทักษะแห่งอนาคตใหม่ การศึกษาเพื่อศตวรรษ
ที่ 21. กรุงเทพฯ: โอเพ่นเวิลด์ส์. แปลจากเรื่อง 21 st Century skills: rethinking how
students learn โดย James Bellanca และ Brandt (บรรณาธิการ).

คณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2552. แนวทางการปฏิบัติจามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ. แหล่งข้อมูล <http://www.mua.ac.th>

ธีรารักษ์ พลายเล็ก. 2554. ปัจจัยที่มีผลต่อการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชา
ภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารวิจัย
และพัฒนา 3 (3): 2554.

นงสมร พงษ์พานิช. 2551. การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของ
นิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ตุลาคม 2550 ถึง
กันยายน. วารสารมนุษยศาสตร์ 18 (1): 85-97.

นพมาศ หงษาชาติ. 2553. การพัฒนารูปแบบการอบรมครูสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา
ของจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยบูรณาการแนวคิดทฤษฎีภาษาศาสตร์ยุคหลังสมัยใหม่.
วิทยานิพนธ์ ปรัชญาคุณูปบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น. มหาวิทยาลัย
ราชภัฏราชนครินทร์.

บุญชม ศรีสะอาด. ม.ป.ป. การแปลผลเมื่อใช้เครื่องมือรวบรวมข้อมูลแบบมาตราส่วนประมาณค่า.

แหล่งข้อมูล <http://www.watpon.com/boonchom/05.doc>.

พรุ่งทรัพย์ กิตติศรีปัญญา. 2549. การพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพัฒนศึกษาพระนคร โดยการสอน
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2). วารสารวิชาการ ม.อบ. 8(2): 104-121.

พัชรพร รัตนวโรภาส. 2553. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการ
สื่อสารมวลชน สาขาวิชาภาษาอังกฤษสื่อสารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์. รายงานวิจัย
มหาวิทยาลัยศรีปทุม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

ไพฑูรย์ สีนารัตน์ และคณะ. 2548. สัตตศิลา: หลักเจตประการสำหรับการเปลี่ยนผ่านการศึกษา
ยุคเศรษฐกิจฐานความรู้. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ฟ้าสว่าง พัฒนะพิเชษฐ. ม.ป.ป.. แบบจำลองบันได 3 ขั้น: แนวทางในการสอนการสื่อสารทางการ
พูดภาษาอังกฤษ. แหล่งข้อมูล www.bu.ac.th/knowledgecenter/executive_journal/jan_mar.../aw7.pdf

ภาวิธ ทองโรจน์. 2557. ภาษาอังกฤษไทยรั้งท้ายที่ 55 จากการประเมิน 60 ประเทศทั่วโลก.
แหล่งข้อมูล <http://www.manager.co.th/Qol/ViewNews.aspx?NewsID=9570000010388>

วิจารณ์ พานิช. 2555. วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-
สฤษดิ์วงศ์.

สุมิตรา อังวัฒนากุล. 2540. การสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวรรณี พันธุ์พริกส์ และ ฉัตรลิกา มหาพูนทอง. 2550. การศึกษาความสามารถ ปัญหาและความ
ต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับปริญญาโท และปริญญาเอกของ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนคร
เหนือ. ปีที่ 17 ฉบับที่ 3 ก.ย. – ธ.ค. 2550.

อัญญา วงศ์โสธร. 2544. การพัฒนาข้อสอบอิงวัตถุประสงค์แบบอุดมวัดความสามารถทางภาษา
และการกระทำปกติทางภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ฮาสีละ ดินามอ, พูนสุข อุดม, ศิริรัตน์ สิ้นประจักษ์ผล. 2553. การศึกษาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. **Princess of Naradhiwas University Journal**, ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม 2553.
- Bachman, L.F. 1990. **Fundamental consideration in language testing**. Oxford: Oxford University.
- Byrne, D. 1990. **Techniques for classroom interaction**. NY: Longman.
- Chan, V. 2001. Determining students' language needs in tertiary setting. **English Teaching Forum**, July 2001pp. 7-11.
- Finocchiaro, M. 1989. **The functional notional approach: From theory to practice**. NY: Oxford University Press.
- Hutchinson, T. & Water, A. 1987. **English for scientific purposes: a learning centered approach**. NY: Cambridge University Press.
- Hyun Hyo, K. 2013. Needs analysis for English for specific purpose course development for engineering students in Korea. **International Journal of Multimedia and Ubiquitous Engineering**, 8(6), 279-288.
- Johnson, Keith and Morrow, Keith. 1981. **Communication in the Classroom**. London: Longman.
- Jones, K.V. 1996. Assessment of communication skills; ratings of videotaped behavior samples. **Proc. Australian Communication Conf.**, Melbourne, Australia, 67-74.
- Keane, A. and Gibson, I.S. 1999. Communication trends in engineering firms: implications for undergraduate engineering courses. **Inter. J. of Engng. Educ.**, 15(2), 115-121.
- Krejcie, R.V. and Morgan, D.V. 1970. **Determining sample size for research activities**. Educational and Psychological Measurement.
- Morrow, K & John, I. 1981. **Principle of communicative methodology**. London: Longman.
- Mumby, J. 1978. **Communicative syllabus design**. London: Cambridge University Press.
- Nunan, D. 1991. **Language teaching methodology**. NY: Prentice Hall.

Richards, J. & Rogers, T. 2001. **Approaches and methods in language teaching**. NY:

Cambridge University Press.

Riemer, M.J. 2007. Communication skills for the 21st Century engineer. **Global J. of Engng.**

Educ., 11(1), 89-100.

Roulston, J.D. and Black, R.W. 1992. Educating engineers: what's happening to

communication? **Proc. 4th Annual Convention and Conf. Australasian Assoc. for**

Engng. Educ., Brisbane, Australia, 190-193.

Widdowson, H.G. 1972. **Explorations in applied linguistics**. Oxford: Oxford University Press.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21

กรอบแนวคิด: ทักษะการสื่อสารในศตวรรษที่ 21

ความหมาย

หมายถึง ความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียน อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ในสภาพแวดล้อม หรือสถานการณ์ที่หลากหลาย นอกจากนี้ยังรวมถึง ความสามารถในการแลกเปลี่ยนข้อมูล การวิเคราะห์และการนำเสนอข้อมูล ความสามารถในการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีประกอบการสื่อสาร ในการสะท้อนมุมมอง ความคิดและการมีปฏิสัมพันธ์กัน

ความสำคัญ

เป็นทักษะการเรียนรู้ที่สำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียน มีความรู้ ความสามารถ และมีความพร้อมที่จะก้าวเข้าสู่โลกการทำงานที่มีความซับซ้อนมากขึ้น

ความเกี่ยวข้องกับนักศึกษา

เป็นสมรรถนะของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้เป็นมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (TQF)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21
2. แบบสอบถามมี 4 หน้าประกอบด้วย 4 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - ตอนที่ 3 ความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21
 - ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ/ ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของท่านจะถูกนำไปใช้เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมทักษะการสื่อสารของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 คำตอบของท่านมีความสำคัญมากต่อการนำไปสู่แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และการพัฒนาศักยภาพด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ต่อไป

ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม มา ณ โอกาสนี้

โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ให้ตรงกับข้อมูลและความคิดเห็นของท่าน หรือเติมข้อความในช่องว่าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ _____ ปี
3. ท่านกำลังศึกษาอยู่ที่วิทยาเขต ☐ เชียงใหม่ ☐ แพร่ ☐ จุมพร คณะ _____ สาขา _____
4. ท่านเรียนภาษาอังกฤษในระบบการศึกษา (ตั้งแต่อนุบาลจนถึงระดับมหาวิทยาลัย) มาแล้วเป็นระยะเวลา _____ ปี

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมของมหาวิทยาลัย

ข้อที่	รายการปัญหา โดยทั่วไปท่านคิดว่าปัญหาในเรื่องต่อไปนี้อยู่ในระดับใด	ระดับปัญหา					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก	ไม่มีปัญหา
ด้านหลักสูตร							
1	เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร						
2	เนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับความต้องการผู้เรียนในแง่การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร						
3	เนื้อหาที่เรียนเน้นทฤษฎีมากกว่าการปฏิบัติ						
4	เนื้อหาวิชาไม่สามารถนำไปใช้สื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน/การทำงาน						
5	จำนวนชั่วโมงเรียนต่อสัปดาห์ที่กำหนดให้ไม่เหมาะสม						
ด้านผู้สอน							
6	อาจารย์ไม่มีความเชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร						
7	อาจารย์ขาดการเตรียมความพร้อมในการสอน						
8	อาจารย์ไม่มีความรับผิดชอบต่อการสอน						
9	อาจารย์ขาดความกระตือรือร้นในการสอนเพื่อให้เกิดการสื่อสารภาษาอังกฤษ						
10	อาจารย์ไม่กระตุ้นให้ผู้เรียนสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในชั้นเรียน						
ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียน							
11	วิธีสอนไม่หลากหลาย						
12	ขาดเทคนิคการสอนที่จะทำให้เข้าใจถึงวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษ						
13	กิจกรรมการเรียนไม่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร						
14	ขาดกิจกรรมการฝึกทักษะการสื่อสาร เช่น พูดย่อหน้าชั้นเรียน อภิปราย นำเสนองาน						
15	ขาดการใช้เทคโนโลยีประกอบการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร						

ข้อที่	รายการปัญหา โดยทั่วไปท่านคิดว่าปัญหาในเรื่องต่อไปนี้อยู่ในระดับใด	ระดับปัญหา					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก	ไม่มีปัญหา
	ด้านการวัดและประเมินผล						
16	ข้อสอบไม่สอดคล้องกับเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร						
17	ข้อสอบเน้นความถูกต้องของไวยากรณ์มากกว่าการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร						
18	วิธีการวัดผลไม่เหมาะสมกับเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร						
19	ใช้การทดสอบเพียงอย่างเดียวเพื่อประเมินผลการเรียนรู้ในการสื่อสารภาษาอังกฤษ						
20	การทดสอบด้วยข้อเขียนไม่เหมาะกับการประเมินทักษะสื่อสาร						
	ด้านผู้เรียน						
21	ผู้เรียนมีปัญหาในการออกเสียงคำ วลี หรือประโยค						
22	ผู้เรียนมีปัญหาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์						
23	ผู้เรียนขาดความเข้าใจในกฎเกณฑ์ ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ						
24	ผู้เรียนมีปัญหาในการพูด เช่น ตอบคำถาม พูดหน้าชั้นเรียน						
25	ผู้เรียนมีปัญหาในการฟัง เช่น ฟังข่าว สัมภาษณ์ สารคดี						
26	ผู้เรียนมีปัญหาในการอ่าน เช่น หนังสือเรียน นสพ. บทความ						
27	ผู้เรียนมีปัญหาในการเขียน เช่น เขียนตามโครงสร้างที่ถูกกำหนด การเขียนสรุป การเขียนอธิบาย หรือเขียนแสดงความคิดเห็น						
28	ผู้เรียนมีปัญหาในการสื่อสาร เช่น ตอบข้อซักถาม อภิปราย พูดนำเสนอ						
29	ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร						
30	ผู้เรียนขาดความกล้าในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร						

ตอนที่ 3 ความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21

ข้อที่	รายการที่ต้องการ โดยทั่วไปท่านมีความต้องการพัฒนาทักษะต่อไปนี้ในระดับใด	ระดับความต้องการ					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก	ไม่ต้องการ
	ทักษะการฟัง						
1	สามารถฟังข้อมูลที่หลากหลายประเภทได้ เช่น สารคดี การสัมภาษณ์ ข่าว						
2	สามารถฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น บอกรายละเอียด หรือจับประเด็นสำคัญได้						
3	สามารถฟังและบอกวัตถุประสงค์ของเรื่องที่ฟังได้						
4	สามารถวิเคราะห์ระหว่างข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังได้						
5	สามารถแสดงความคิดเห็นของตนต่อเรื่องที่ฟังได้						

ข้อที่	รายการที่ต้องการ โดยทั่วไปท่านมีความต้องการพัฒนาทักษะต่อไปนี้ในระดับใด	ระดับความต้องการ					
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก	ไม่ต้องการ
ทักษะการอ่าน							
6	สามารถอ่านและเข้าใจข้อมูลจากแหล่งที่หลากหลายได้ เช่น นิตยสาร หนังสือพิมพ์						
7	สามารถวิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้ เช่น บอกรายละเอียด หรือ ประเด็นสำคัญ						
8	สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้						
9	สามารถบอกเหตุผลของผู้เขียนในการโต้แย้งข้อมูลได้						
10	สามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล						
11	สามารถบอกเจตคติผู้เขียนจากเรื่องที่อ่านได้						
ทักษะการพูด							
12	สามารถพูดสนทนาในสถานการณ์ที่หลากหลายได้						
13	สามารถพูดสื่อสารได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์						
14	สามารถตอบคำถามโดยให้เหตุผลประกอบได้						
15	สามารถพูดสื่อสารเพื่อสะท้อนความคิดเห็นของตนได้						
16	สามารถพูดนำเสนอข้อมูลได้อย่างถูกต้องตามหลักการ/รูปแบบการพูดนำเสนอ						
17	สามารถพูดนำเสนอข้อมูลโดยใช้สื่อประกอบได้อย่างน่าสนใจ						
ทักษะการเขียน							
18	มีความเข้าใจหลักไวยากรณ์พื้นฐานในการเขียน						
19	สามารถเขียนได้อย่างถูกต้องตามหลักการ/รูปแบบการเขียน						
20	สามารถเขียนสื่อสารในรูปแบบที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการได้						
21	สามารถเขียนงานจากการค้นคว้าข้อมูลได้						
22	สามารถเขียนให้เหตุผลเพื่อสนับสนุนข้อโต้แย้งของตนได้						
23	สามารถเขียนเพื่อสะท้อนมุมมองของตนได้						
ทักษะการสื่อสาร (ในภาพรวม)							
24	สามารถสื่อสารได้หลายรูปแบบ เช่น การพูด การเขียน ทำทาง						
25	สามารถสื่อสารด้วยวิธีการที่หลากหลายได้ เช่น เพลง โฆษณา โปสเตอร์						
26	สามารถสื่อสารในสถานการณ์ที่หลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ						
27	สามารถสื่อสารเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์หลายด้าน เช่น แจ้งให้ทราบ ชักชวนบอกให้ทำ						
28	สามารถสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนมุมมอง/แนวคิดระหว่างกันได้						
29	สามารถใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารได้						
30	สามารถสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้ฟัง/ผู้อ่านในการสื่อสารได้						

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ/ ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

เกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หรือ ความต้องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ เพื่อจะได้นำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานในอนาคต หรือเพื่อการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

จุดเปลี่ยนของการพัฒนาการศึกษาเริ่มต้นได้ด้วยความร่วมมือของผู้เรียน